

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

„A gdy [Baranek] otworzy siódm piecz ... ” „Ale cie przyst pili do góry Syon i do miasta Boga ywego, do Jeruzalemu Niebieskiego (...) Patrzajcie, aby cie nie gardzili Tym, Który mówi (...): Jeszcze ja raz porusz nie tylko ziemi , ale i niebem (...) Przetoz przyjmuj c Królestwo nie chwiej ce si , miejmy lask , przez któr s u my przyjemnie Bogu z boja ni i uczciwo ci . ” „ ... Chrystus przyszed szy Najwy szy Kap an (...) Przez wi kszy i doskonalszy przybytek, (...) Znalaz szy wieczne odkupienie. ” — Obj. 8:1; yd. 12:22, 25, 26, 28; 9:11,12.

TERAZNIEJSZA PRAWDA

i

Zwiastun Chrystusowej Epifanii

Wychodzi co dwa miesiące. Wydawca Paul S. L. Johnson, 1327 Snyder Avenue, Philadelphia, Pa.,
Prenumerata \$1.00 (5 Złotych) Rocznie.

JORAM JUDZKI — FIGURA I POZAFIGURA

(2 Kron. 21:1-20; P. 1924, 48, 58)

NA łamach naszego pisma już zwracaliśmy uwagę na ten fakt, że gdy w 2 Król. królowie judzcy mieli jaką styczność z królami izraelskimi i gdy do tej styczności wchodził Eliasz lub Elizeusz, tedy królowie judzcy figurują Amerykę, z punktu zapatrywania na pewne urzędzenia polityczne. Z tego widzimy, że gdy w 1 Król. 22:4-40 Józefat figuruje Wielką Brytanię, jako kraj arystokratyczny, to w 1 Król. 22:41-53 i w 2 Król. 1:17; 3:6-27, Józefat figuruje Amerykę z punktu zapatrywania, na jej utrzymywanie takiej polityki jak np. wolność według prawa, równość wobec prawa, Doktryna Monroego i niesienie dobrowolnej pomocy sprzymierzonej Europie, gdy zaś Ochozjasz izraelski figuruje Europę, składającą się z różnych państw, działających mniej więcej niezależnie jedno od drugich a Joram izraelski przedstawia Europę sprzymierzoną w porozumieniu mocarstw. A więc z tego punktu, że w 2 Król. i 2 Kron. Judea przedstawia Amerykę a Izrael Europę, gdy Eliasz ma z którąkolwiek z nich coś do czynienia, lub gdy czynności Elizeusza dotyczą obydwóch kontynentów (Elizeusz działający tylko z Izraelem gdy Judea nie wchodzi do obrazu przedstawia zwolenników Towarzystwa, działających z chrześcijaństwem amerykańskim lub europejskim, jak to wkrótce zobaczymy). Tak jak mieszkańcy Judei byli w większej łasce u Boga, aniżeli mieszkańcy w Izraelu, ponieważ pierwsi byli posłuszniejszymi Bogu, tak też i Ameryka podtrzymywała i praktykowała więcej takich zasad, które podobały się Bogu, aniżeli Europa to czyniła. Polityczne zasady wyrażone w Deklaracji o Niepodległości i Konstytucji Stanów Zjednoczonych są oprócz natchnionego Słowa Bożego, najbardziej przybliżone do idealnych postulatów rządu Bożego, a zastosowane dla rodziny ludzkiej zorganizowanej narodowo. W rzeczy samej, oprócz Konstytucji, jaką Bóg dał przez Mojżesza Izraelowi, zasady rządowe Stanów Zjednoczonych są największymi i najlepszymi zasadami, jakie dotychczas nie posiadał żaden inny naród na świecie. A ponieważ Ameryka w ogólności była szczerą tym zasadom, dlatego jest ze wszystkich nowoczesnych narodów w największej łasce u Boga. Cała jej historia wykazuje, że była w łasce u Boga i rzeczywiście Biblia wspomina o Ameryce, będącej pod osłoną

czyli protekcją skrzydeł Bożych. — Iz. 18:1.

(2) Powód do wierzenia, że czynności Józefata z 1 Król. 22:41-53 i 2 Król. 1:17; 3:6-27 i Jorama z 2 Kron. roz 21 są figuralne jest ten, że oni są przedstawieni w łączności z Eliaszem i Elizeuszem, jako dwoma niewątpliwymi figurami. Wielokrotnie wskazywaliśmy na to, że Eliasz przedstawia wierny Kościół, a dowiadujemy się o tem z prostych oświadczeń naszego Pana (Mat. 11:14) i z Jego potwierdzenia tożsamości figury z pozafigurą Jezabeli prześladowczym Eliaszem, z kościołem katolickim, prześladowcą wiernych członków Kościoła Chrystusowego (Obj. 2:20-23). Wykazaliśmy już (w num. 6 i 11 "Present Truth"), że Elizeusz jest figurą tej części Wielkiego Grona, która należy do towarzystwa. A więc działalność tych figuralnych osobistości względem Józefata i Jorama jest

również figuralną. Z powodu, że już nastąpiło wypełnienie się rzeczy zapisanych w 3im roz. 2 Ks. Królewskiej, przetoż widzimy z wypełnionych faktów, zawartych w tymże rozdziale, że Józefat jest figurą na Amerykę; Joram Izraelski na Aliantów; Edom na konserwatywną pracę; Moab na mocarstwa Centralne; Elizeusz na zwolenników Towarzystwa; a wojna pomiędzy figuralnymi mocarstwami wyobraża wojnę światową; straty przeciwników Moabskich przedstawiają straty aliantów szczególnie w pierwszej połowie roku 1918. Prorokowanie Elizeusza o zwycięstwie nad Moabem wyobraża przepowiednie zwolenników towarzystwa w czasie konwencji brooklyńskiej w roku 1918,

o zwycięstwie Aliantów nad mocarstwami Centralnymi. Wypadki udowadniają, że Józefat w tym względzie przedstawia Stany Zjednoczone, które dobrowolnie a nie samolubnie pomagały Aliantom przeciw mocarstwom Centralnym. Z tych względów wnioskujemy, że królowie judzcy, będący w związku z Eliaszem i Elizeuszem przedstawiają Amerykę z różnych punktów zapatrywania.

(3) W 2 Ks. Kronik 21:12-15 znajduje się opis wysłania listu do Jorama judzkiego, jako też i treść tegoż listu. Ponieważ Eliasz jest figuralną osobistością, z tego też wnioskujemy, że i list musi być figuralny, jak również i Joram; a zgodnie z zasadami powyżej przedstawionymi, Joram przedstawia rząd amerykański, lecz inny objaw tegoż rządu,

UMIĘJĘTNI I UTWIERDZENI W TERAZNIEJSZEJ PRAWDZIE. — 2. PIOTRA 1:12.

DWUMIESIĘCZNIK

Tom X. Wrzesień, 1931 No. 5.

A. D. 1931 — A. M. 6059

Joram Judzki	66
Sześciu Braci	67
Inne Bezprawia	69
Przyczyna złego	70
Największy grzech Jorama	72
List Elijasza	73
Pytania do powyższego przedmiotu	76
Błąd i Prawda jako próby	78
Czy Praca naszego Pastora ostoi się?	79
Odpowiedź na twierdzenie Doyle'a	80
Dla ogólnego zainteresowania	80
"OCZEKUJĄC ONEJ BŁOGOSŁAWIONEJ NADZIEI I EPIFANII CHWAŁY WIELKIEGO BOGA I ZBAWICIELA NASZEGO JEZUSA CHRYS-TUSA." — TYTUS 2:13.	

nie taki jak przedstawiony pod figurą Józefata. Z tego listu wnioskujemy również, że są tam figuralne wzmianki, odnoszące się do Achaba i jego synów. A z tego powodu, że oni byli spokrewnieni z Jezabelą wnosimy, że oni też mają znaczenie figuralne (zob. Achab i Benadad — Figura i Pozafigura w Teraźniejszej Prawdzie No. 35). Aza i Józefat, według pierwszego dowodu, muszą również być uważani za osoby figuralne. Jak to już wykazaliśmy w odnośnych artykułach, że Achab figuruje autokratyczną Europę; Ochozyjasz narodowo niezależną Europę; a Joram izraelski sprzymierzoną Europę. Gdy Achab, Ochozyjasz i Joram królowali w Izraedzie, to w tym samym czasie Aza, Józefat, Joram i Ochozyjasz królowali w Judzie. Jak już dowiedzieliśmy się, że ci trzej powyżej wzmiankowani królowie izraelscy przedstawiają względnie autokratyczną, narodowo niezależną i sprzymierzoną Europę i będzie właściwym, gdy przedstawimy teraz figuralne znaczenie Azy, Józefata, Jorama i Ochozyjasza królów judzkich.

(4) Rozumiemy, że Aza przedstawia Amerykę, jako kraj odosobniony od Aljansów i współuczestnictwa z Europą, stojący za wolnością według prawa i równością wobec prawa i doktryną Monroego; Amerykę łacińską z tego punktu zapatrywania przedstawia Benjamin, jako towarzysz Judy; Józefat figuruje Amerykę w jej dobroczynnej wspólnocie z Europą, stojący za wolnością według prawa i równością wobec prawa i za dotknięciem Monroego; a Joram przedstawia Amerykańską Reakcję, po której następuje przesiąkanie polityki europejskiej, autokratyzmu, narodowej niezależności i wchodzenia w przymierza. Musimy czekać na wypadki zanim będziemy mogli określić stan pozafiguralnego Ochozyjasza judzkiego, nadmieniamy tylko tyle, że on przedstawia Amerykę, dążącą do tego, aby jej polityka mogła być mniej ześrodkowaną w sobie a natomiast, aby się ubiegała o polityczną współpracę z Europą, a nie tak jak było figurowane przez jego ojca Jorama judzkiego. Ameryka będąca pod znakiem Azy, obejmuje okres w przybliżeniu od rozpoczęcia się rewolucji aż do końca wojny domowej, a odtąd aż do czasu krótko przed rozbrojeniem, które nastąpiło w listopadzie roku 1918, przeważał znak Józefata, a pod znak Jorama Ameryka wstąpiła na krótko przed rozbrojeniem. Ponieważ Joram władał ze swym ojcem Józefatem, jako współwładca (zob. T. P. No. 27, par. 91-93) około siedmiu lat, dlatego też postępowanie polityki według znaku Jorama zaczęło być wprowadzane, gdy jeszcze znak Józefata przeważał, tj. w czasie administracji prezydenta Clevelanda. Pierwszy raz w roku 1894 rozpoczęły się tutaj agitacje za przyłączeniem Ameryki do europejskiej organizacji pokojowej, które za czasów administracji prezydenta McKinleyego doszły do skutku w Hadze, na konferencji narodów, w roku 1899, a które odtąd zaczęły spełniać swe funkcje. Duch mieszania się w sprawy europejskie wzmagał się stopniowo pod rządami Roosevelta, Tafta i Wilsona, aż do owego czasu na krótko przed rozbrojeniem, gdy stał się dominującym w polityce amerykańskiej. Widzimy to jasno z polityki pana Wilsona, ile to razy wciągał Amerykę w sprawy europejskie, a co gorsza, że za jego rządów Ameryka przejęła się duchem europejskim.

(5) Powyższy opis wykazuje w krótkości główne zarysy figury i pozafigury niektórych królów izraelskich i judzkich. A teraz pragniemy wejść w figuralne szczegóły przedstawione w 2 Ks. Kronik 21:1-20, abyśmy mogli widzieć ich pozafigury.

(6) W pierwszym wierszu jest opisana śmierć Józefata. Jego śmierć nie oznacza, że przestały istnieć prawa równości i wolności, doktryna Monroego lub dobroczynna interwencja Ameryki w sprawach europejskich; lecz, że te prawa od tej pory już nie górowały w polityce amerykańskiej. — Wstąpienie na tron Jorama (w. 1) przedstawia amerykańską reakcję, która w sposób samolubny i niemądry zaczyna mieszać się w sprawy europejskie i staje się tego przyczyną,

że polityka europejska jest ważniejsza nad politykę krajową. Dawid (w. 1) przedstawia, jak zwykle, klasę Chrystusową, a miastem Dawidowem jest Kościół, jako rząd religijny. Pogrzeby są zwykle odprawiane, aby uczcić pamięć zmarłego. A zatem pogrzeb Józefata w mieście Dawidowem przedstawia ten fakt, że chociaż znak Józefata przestał być panującym w polityce amerykańskiej, to jednak był poważanym przez prawdziwy Kościół, obstawający za zasadami, które królestwo w zarodku może, ogólnie mówiąc, pochwałać w interesie ludzkości, będącej pod przekleństwem. Że Józefat zasnął i był pochowany z ojcami swymi (w. 1) figuruje ten fakt, że taka polityka jest w poważaniu z tamtą przedstawioną w pozafiguralnym Azie.

(7) W drugim wierszu jest podane o sześciu braciach Jorama, synach Józefatowych. Można zauważyć, że dwaj z nich mieli jednakowe imiona — Azaryjasz. Przypominamy, że Marja, matka Jezusa miała siostrę, której również było na imię Marja (Jan 19:25). A więc z tego zauważyliśmy, że był zwyczaj między hebrajczykami, czego niema między chrześcijanami, że dawano dwojgu dzieciom w jednej rodzinie jednakowe imiona. Możemy zauważyć z wiersza 2, że Józefat jest nazwany królem izraelskim, podczas gdy on był tylko królem judzkim — a Achab, Ochozyjasz i Joram zajmowali tron izraelski w czasie królowania Józefata w Judzie. A więc dlaczego on jest nazwany królem izraelskim? Odpowiadamy, że z powodu wyświadczonego przysług królom izraelskim — i z tejże przyczyny będąc w przymierzu z Achabem i Joramem wywierał on więcej wpływu w Izraelu aniżeli wyżej wspomniani królowie izraelscy. A dlaczego jest ten szczególnie tytuł nadany mu w tym wierszu? Zdaje się dlatego, aby wykazać pozafigurę, że w czasie znaku Józefatowego Ameryka będzie miała więcej wpływu w Europie aniżeli rządy europejskie. To wywieranie wpływu rozpoczęło się jeszcze przed przystąpieniem Ameryki do wojny światowej i trwało aż do rozbrojenia. Aljanci czynili skarania, aby nakłonić Amerykę do przystąpienia do wojny i aby stanęła po ich stronie. A po przystąpieniu Ameryki do wojny jej słowo tak po stronie Aljantów jak i Centralnych, znaczyło więcej aniżeli wszystkich innych. I z tej to przyczyny Ameryka, będąca pod znakiem Józefata była uważana za symbolicznego króla — możnego władcę w Europie, jako pozafigura Józefata zwanego królem izraelskim.

SZEŚCIU BRACI

(8) Lecz co przedstawiają sześciu braci Jorama w wierszu 2? Odpowiadamy, że przedstawiają sześć grup językowych europejskich Aljantów. W Europie mamy tylko dziesięć grup językowych a mianowicie: grecka, turecka, słowiańska, madziarska, skandynawska, angielska, hiszpańska, francuska, niemiecka i włoska. Te dziesięć grup językowych są językiem prorockim nazwane jako dziesięć symbolicznych mężów w księdze Zacharjasza 8:23 — "W one dni uchwycą się dziesięć mężów ze wszystkich języków onych narodów..... podółka jednego Żyda, mówiąc." itd. Rozumiemy, że to proroctwo wypełniło się w roku 1878, gdy na Kongresie Berlińskim narodów cała Europa przyjęła politykę i władzę Palestyńską, proponowaną przez lorda Disraeliego, chrześcijańskiego Żyda i premiera Brytyjskiego. Na tym kongresie było reprezentowanych przeszło dwadzieścia narodowości, które brały udział w owej konferencji; chociaż ich było aż tyle, to jednak wszystkie należały do powyżej wymienionych dziesięć językowych grup. A więc dlatego rozumiemy, że wyrażenie "dziesięć mężów ze wszystkich onych narodów", oznacza dziesięć językowych grup europejskich narodów. Po stronie aljanckiej było akurat sześć językowych grup europejskich: angielska, hiszpańska (Portugalczyki byli sprzymierzeńcami Anglii) francuska, (Francja i Belcra) włoska, grecka i słowiańska (Rosja, Rumunia, Serbia i Czarnogóra). A zatem rozumiemy, że te sześć językowych grup przedstawione były przez

sześciu braci Jorama. Ameryka, będąca pod znakiem Józefata, może być nazwana ich ojcem, ponieważ Ameryka w owym czasie opiekowała się nimi, zasilala ich i udzielała pomocy tym sześciu sprzymierzonym językowym grupom; podczas gdy zapatrując się na Jorama to ze smutkiem musimy przyznać, że czyn jego był bardzo nierozumny, bo zamiast postępować jako wspomagający ojciec, to działał raczej na ich szkodę, jako zazdrosny i szkodliwy brat.

(9) W wierszu trzecim, jest opisane więcej szczegółów co Ameryka, jako pozafiguralny Józefat, uczyniła dla europejskich Aljantów. W symbolice Biblii, złoto przedstawia to co jest Boskie; srebro—prawdę; a drogocenne przedmioty przedstawiają charakterystyki zgodne z Boską Prawdą. (1 Kor. 3:11-15). Boskie Prawdy, odnoszące się do spraw międzynarodowych, jakie Ameryka udzieliła Aljantom, są figurowane przez złoto i srebro, jakie były dane przez Józefata jego sześciu synom — a więc takie prawdy, jak międzynarodowa sprawiedliwość, ufność, przyjaźń, dobroczynność są przeciwieństwem niesprawiedliwości, podejrzewania, wrogiego usposobienia i rywalizacji, które były oznaką międzynarodowych stosunków europejskich; podczas gdy dobre charakterystyki, jakie Aljanci nabyli skutkiem głoszonych prawd, są przedstawione przez drogocenne przedmioty jakie Józefat dał swoim sześciu synom. Czyli, że z powodu amerykańskiego nalegania skłoniło Brytanię do uległości i zaufania, tak, iż zgodziła się na przyjęcie francuskiego marszałka, jako głównodowodzącego armiami sprzymierzeńców, jak również skłoniło wszystkich Aljantów, aby okazywali więcej ludzkiej uprzejmości wobec swych wrogów zamiast bezlitosnego obchodzenia się z nimi. "Obrońne miasta w Judzie", (wiersz 3) zdają się przedstawiać, że Aljantom dozwolono na spełnianie rządowych funkcji wewnątrz Stanów Zjednoczonych. Np. Aljantom pozwolono na ustanawianie stacji rekrutacyjnych w Ameryce — to był rządowy przywilej jakiego nigdy przedtem nie udzielono żadnemu obcemu państwu. Oprócz tego różnorodne komisje aljanckie były postanawiane w Ameryce jak no. komisje kupieckie, komisje propagandy itp., były oficjalnie poustanawiane i uznawane przez Amerykę. A więc to udzielanie im rozmaitych przywilejów i wykonywanie rządowych władz przez mocarstwa aljanckie w Ameryce, zdają się być tym i "obrońnymi miastami". Nie oddanie królestwa żadnemu z sześciu braci, lecz tylko Joramowi figuruje ten fakt, że Ameryka nie powierzyła swej dominującej polityki żadnemu z sprzymierzonych narodów europejskich, lecz przyjęła to na siebie, a to w tym względzie różni się od tego, co było figurowane przez Józefata.

NIEWŁAŚCIWY KIERUNEK.

(10) Wiersz 4: Objęcie królestwa przez pozafiguralnego Jorama czyli początek panowania polityki reakcjonizmu, figurowane przez Jorama. rozpoczyna się od czasu ogłaszania czternastu punktów Prezydenta Wilsona i jego domaganie się od niechętniej Europy utworzenia Ligi Narodów i jej natychmiastowego wprowadzenia. Zasady tych czternastu punktów były nadzwyczaj dobrymi; lecz były zanadto idealistyczne, aby mogły być przystosowane do europejskich idei politycznych, politycznego wyćwiczenia i sytuacji. Z powodu ich, mniej więcej hypokrytycznych pretensji obstawania za Demokracją, aljanci przychyliłi się częściowo na stronę prezydenta Wilsona, który przyjął ich demokratyczne wyznania, jako zupełnie szczerze, pragnąc sformułowania i wprowadzenia czternastu punktów i Ligę Narodów na niechętną Europę. Jego czternaście punktów, a następnie ideje w Lidze Narodów — teorie będące mieczem wierszu 4 —zasadzały się na tem przypuszczeniu, że idealne instytucje demokratyczne operujące z tak wielkim powodzeniem w stanach amerykańskich, tak pojedynczo jak i zbiorowo jako Stany Zjednoczone, mogą być zastosowane do wszystkich narodów pojedynczo i zbiorowo połączonych w jeden związek zwany Ligą Narodów. Były to bardzo poważne i

kosztowne błędy, nie tylko sprzeczne z rozumem i faktami, lecz również z Pismem Świętem. Ponieważ Bóg tak urządził, aby taka forma rządu (Rzym. 13:1-7) była przystosowaną do każdego narodu jaka byłaby za najodpowiedniejszą do jego politycznych ideałów, rozwoju i warunków; a więc rozumnie nie urządził tak, aby wszystkie narody mogły być rządzone pojedynczo i zbiorowo i posiadały tak rozwiniętą formę rządu jak Ameryka posiada w jej pojedynczych stanach i w całości jako Stany Zjednoczone; ponieważ takie demokratyczne instytucje byłyby dla zacofanych narodów fatalnymi. Dlatego Bóg tak urządził, aby niektóre narody z powodu ich nadmiernego zacofania pod względem idei politycznych, rozwoju i warunków, mogły posiadać absolutno-monarchiczną formę rządu tak jak np. miały Rosja lub Turcja; zaś inne narody nie tak zacofane pod tym względem, aby posiadały ograniczoną monarchję jak np. miały Niemcy lub Austrja; aby jeszcze inne narody postępowe odnośnie ich polityki, rozwoju i warunków mogły mieć pół-demokratyczne rządy tak jak np. mają Anglja, Japonja i inne; dalej aby narody bardziej postępowe pod tym względem mogły mieć prawie czystą demokrację tak jak posiada Francja, Szwajcaria itp.; a najbardziej postępowe narody aby mogły być rządzone przez zupełnie czystą demokrację, jaką posiada Ameryka. A zatem z punktu zapatrywania na Boski porządek w tym względzie, gdy moralne oddziaływania nie pomagają, aby naród, który przerósł formę swego rządu podniósł rewolucję przeciw przestarzałej formie rządu. A więc, było to zgodne nietylko z prawem człowieka, ale i Boga, że nasi przodkowie podnieśli rewolucję przeciw Anglji i ustanowili formę rządu utworzoną z narodu, dla narodu i przez naród, w Ameryce.

(11) Jest to właściwą zasadą, tak z punktu zapatrywania Boskiego jak i ludzkiego, że rządy otrzymują swą władzę za zgodą rządzonych. Albowiem naród oznacza wszystkich obywateli całego kraju, połączonych z sobą wspólnością pochodzenia, języka, obyczajów, praw i dobra ogólnego. A więc, Bóg tak urządził, aby każdy naród mógł mieć taką formę rządu, jaką sobie ustanowi. A ktokolwiek chciał sprzeciwić się temu bardzo mądrymu zarządzeniu rządowemu naszego Stwórcy, nie tylko, że stałby się winnym za wywieranie swego wpływu w tym względzie, ale również zło z tego wynikłoby, zwałiby na swoją i drugich główę. Bezwątpienia, że stosowanie Czternastu Punktów do wszystkich narodów świata, lub tylko do wszystkich narodów europejskich wielce sprzeciwiało się temu postanowieniu Hożemu. Również nie ma żadnej wątpliwości, że myśl utworzenia ligi narodów, nie koniecznie tej formy jaką Liga Narodów przyjęła, sprzeciwia się postanowieniu Hożemu: a tak jedno i drugie jest godne potępienia, jako sprzeczne z Pismem Świętem, Rozumowaniem i Faktami.

(12) Chociaż sam prezydent Wilson był twórcą Czternastu Punktów i idei Ligi Narodów, to jednakowoż był popierany w tym względzie przez ogromną większość amerykańskiego narodu. Nikt nie zaprzeczy, że Ameryka, jako naród, popierała go w tych jego teoriach przed zgromadzoną Konferencją Pokojową. Ani też nikt nie może zaprzeczyć, że jego ogłaszanie tych teorii w Europie, chociaż sprzeczne z polityką europejską i zapatrywaniami europejskich mężów stanu, to gdy zgodzono się na pewne jego polityczne doktryny, że większość amerykańskiego narodu zgodziła się na przyjęcie takowych. Późniejsze buntowanie się Ameryki przeciw traktatom pokojowym i Lidze Narodów było spowodowane przez europejskie szykanowania, to jednak nie zmienia faktu, że Amerykanie w ogólności popierali Czternaście Punktów Wilsona i Ligę Narodów. Głoszenie tych teorii miało z wielu względów fatalne następstwa w Europie. Bo w większości krajów europejskich wywołały wielkie niezadowolenie mas ludowych, z instytucji rządowych a to było powodem do częstego obalania ministerstw i częstych, lecz bezskutecznych rewolucji i doświadczeń rządo-

wych, nie przystosowanych do warunków, ani potrzeb krajowych. Te warunki były powodem dyktatur w niektórych krajach; a głoszenie tych teorii wytworzyło bezpośrednio Ligę Narodów, która chociaż jest bezsilną, to jednak wyrządza zwykle psotę, bo częściowo jest winną za nieustalone warunki w Europie, a od czasu do czasu rozszarpuje narody będące jej członkami i jest powodem wielkiej oziębłości Ameryki względem Europy. Głoszenie tych teorii wytworzyło pośrednio lub bezpośrednio stan niepewności, niezadowolenia, nieufności, nadmierne wymagania, tarcie i naprężenie stosunków, które z wolna dobijają narody Europy. Przetóż z powodu tego wytworzył się chaos, który już teraz panuje częściowo w Europie. Większość narodu amerykańskiego, popierająca te dwie teorie, które są reakcyjne względem amerykańskich zasad i polityki, tj. zasada zgody rządzących i polityka narodowego odosobnienia, jest oczywiście odpowiedzialną za obecne śmiertelne krwawienia w Europie, na tyle na ile oni mieszają się w te sprawy. A Joram, który zabił swych sześciu braci i niektórych książąt izraelskich (nie judzki) mieczem, przedstawia amerykańską reakcję, występującą z teoriami Czternastu Punktów i Ligi Narodów, sprowadzającą takie fatalne następstwa, jak już wymieniliśmy, na Aljantów składających się z sześciu grup językowych, jak również, na inne narody europejskie — pozafiguralne księżęta izraelskie z wiersza 4 tj. Hiszpanję, Holandję itd.

(13) Wiersz 5: Czy ma jakie znaczenie w pozafigurze w:ek [orania, gdy wstąpił na tron judzki, lub w czasie jego śmierci, lub też długość siedmioletniego okresu jego panowania jako współ-władza, lub jego ośmioletni o:re:, wszechwładnego panowania, nie jest znane piszącemu.

(14) Wiersz 6: Ten wiersz i wiersz 12 pokazują, że Joram judzki nie brał przykładów w rządzeniu krajem ani ze swego dziadka Azy, ani z ojca Józefata, którzy nie postępowali drogami Achahskich królów izraelskich. Głównym złem domu Achahowego było za czasów Achaba i Ochozjasza czczenie Baala, wyzyskiwanie i ciemnienie ludu na korzyść króla, arystokracji i pogańskiego kapłaństwa. Bóg zakazywał Achabowi wchodzić w małżeństwo i podleganie pogańskiej Jezabeli, to jednak on nie usłuchał, ale, za namową swej małżonki, przesłał prawdziwą religię i jej ustnych wyrazicieli i tym sposobem podtrzymał imperjalizm i rywalizujący nacjonalizm, z których to przyczyn wypływało i rozpowszechniało się zło. W tym złem Joram izraelski nie naśladował ani swego ojca ani brata (2 Król. 3: 2); to jednak naśladował niektóre ich złe czyny, jak np. czeił dwa cielce złote, które Jeroboam uczynił (2 Król 3 :3 ; 1 Król. 12:28-33). Mamy również wspomniane, że i Joram judzki postępował według grzechów tych trzech królów izraelskich (2 Kron. 21 :6), chociaż czynił to w formie łagodniejszej aniżeli dom Achahowy. A więc w tych rzeczach wyobrażał on Reakcję Ameryki, tak jak królowie izraelscy Achah, Ochozjasz i Joram przedstawiają w tych rzeczach Europę z trzech powyżej wspomnianych punktów zapatrywania. Tak jak już nadmienialiśmy w tem piśmie, że czczenie Baala (Baal znaczy pan czyli Szatan) przedstawia świadome lub nieświadome usługiwanie lub popieranie służby na korzyść Szamana i naśladowanie go w przywłaszczaniu sobie władzy i panowania nad innymi, tj. uzurpatorską autokrację. Bezwątpienia, że tak Europa jako całość (pozafiguralny Achab), jak również w jej pojedynczo-nienodległych państwach (pozafig. Ochozjasz), jest bardzo winną za czasy uzurpatorskiej autokracji. Bo rzeczywiście Europa z tych dwóch punktów zapatrywania (służenia Szatanowi naśladowanie jego uzurpatorskiej autokracji) ciemniła i wyzyskiwała lud na korzyść królów, arystokracji i pogańskiego kapłaństwa; ponieważ kapłaństwo tak greckie jak i rzymsko - katolickie jest fałszywym naśladownictwem prawdziwego Kapłaństwa. Tak też z tych dwóch punktów zapatrywania, łączono w Europie Kościół z państwem, co

było przeciwne woli Bożej, gdyż Bóg zakazywał poddawania państwa Kościołowi. Tak samo z tych dwóch punktów zapatrywania i z namowy fałszywego Kościoła przesładowano wierny lud Boży, Jego wiernych wyrazicieli Prawdy i ich pomocników. Podobnie z tych dwóch punktów zapatrywania Europa jest winną za imperjalizm, rywalizujący nacjonalizm i wszelkiego rodzaju bezprawia wynikłe z tego zła, jak np. wojny, niesprawiedliwe zabory, obłudną dyplomację, nakładanie haraczy, kagańcowe prawa, zachłanność, podbój, ciemnienie podbitych narodów, zemsta itp. To są główne grzechy Europy, powstałe z trzech punktów zapatrywania figurowane przez trzech królów z dynastji Achahowej.

(15) Nie myślimy, że Reakcjonizm w Ameryce posunął się lub posunie się do tego stopnia złego, jakie było praktykowane w Europie, a które wymieniliśmy powyżej w szczegółach; ponieważ we figurze Joram judzki nie oddawał się takiemu złemu jak dom Achahów, dlatego też i amerykańska Reakcja w pozafigurze nie posunie się do tego stopnia złego, chociaż w przybliżeniu jest praktykowane zło tego samego rodzaju. Za rządów prezydentów Roosevelta i Tafta było dosyć czynów autokratycznych, przeciw którym podnoszono głosy w swoim czasie. Ale szczególnie prezydent Wilson okazał się autokratą we wielu razach. Nawet jego najlepsi przyjaciele uskarżali się na niego, że żył w odosobnieniu od drugich, że nie przyjmował niczyjej rady, a nawet często odmawiał ich przyjęcia u siebie. Będąc zaś zarozumiałym w sobie, chciał we wszystkim przeprowadzać swą własną wolę. Jego częste wywieranie nacisku na Kongres, który jest współrządną częścią rządu amerykańskiego, zakrawało na tego samego rodzaju autokrację. Zburzenie i postąpienie sobie w sposób dyktatorski względem Senatu z powodu Ligi Narodów i traktatu pokojowego, jak również jego dyktatorskie żądania w sprawie układów pokojowych było aż nadto autokratyczne. Jednym z głównych powodów tak wielkiej porażki jego partji przy wyborach, była jego autokracja. Niektóre z wykonawczych rozporządzeń łagodnego prezydenta Hardinga były nieco autokratyczne, np. pomimo ustaw służby cywilnej, usunął z posad znaczną część demokratycznych pracowników rządowych, co było objawem tej samej choroby. Tego rodzaju autokracja jest pozafiguralnym czczeniem Baala. Niema najmniejszej wątpliwości, że Amerykańska Reakcja uwzględniła wielkich polityków, wielkie interesa i kościelnictwo (odnośnie płacenia podatków itp. względy), ze szkodą zwykłego ludu i biednych, co jest pokrewne złemu, chociaż nie w tym samym stopniu, jakie jest praktykowane przez rządy europejskie uciemniające i wyzyskiujące biednych i lud prosty na korzyść rojalistów, arystokratów i kleru.

INNE BEZPRAWIA

(16) W czasie wojny światowej bardzo często święci byli więzieni i torturowani, skutkiem czego wielu osób przyprawiono o śmierć, jedynie z tego powodu, że odmawiali przyjęcia udziału w walce orężnej, do której byli zmuszani, a co było sprzeczne z ich przekonaniem religijnym, pomimo wyraźnego prawa uwalniającego osoby tego rodzaju. W ten sposób krzywdzono wielu Mennonitów, Baptystów, Adwentystów, Biblijnych Studentów itp. wyznania, a kler z reguły był tym, który najwięcej przyczynił się do tego rodzaju bezprawia i krzywd przeciw tym sumiennym Chrześcijanom a to z powodu namawiania do wojny i denuncjowania tych wszystkich, którzy byli przeciwni braniu czynnego udziału w wojnie, a tym sposobem zachęcali swem postępowaniem tych, co torturowali i wtrącali do więzień tych mężów świętych. Tym sposobem kler działał w duchu papieskim jako podżegacz i pomocnik w przesładowaniu, a ci urzędnicy, którzy wydali rozkazy na aresztowanie i torturowanie, działali w duchu europejskich urzędników, którzy wierzili, torturowali i zabijali świętych. Bezwątpienia, że od czasu wojny hiszpańskiej (1898) Ameryka naśladowała w zmniejszeniu

"europejski imperjalizm", który jest odpowiedzialny za to, że Ameryka, jako kraj wolności, ma teraz "posiadłości zamorskie". Bezsprzecznie, każdy przyzna, że prezydent Wilson był tym, który wmieszał Amerykę w europejsko -narodowe' współzawodnictwo, które dotąd mniej więcej pobudza Amerykę do zabierania głosu z Aljantami na różne europejskie zagadnienia, a nawet i wtedy, gdy ona nie zgadza się na ich srogi i gniojące środki stosowane przeciw ich pokonanym wrogom, chociaż cieszy nas, że dotąd zawsze starała się zmodyfikować ich srogość. Współdziałanie pomiędzy mężami stanu i politykierami z jednej strony, a katolickim klerem z drugiej, zaczęło tworzyć się za czasów Clevelanda, a posunęło się znacznie podczas administracji Roosevelta i Tafta, lecz do najwyższego stopnia wzrosło pod rządami Wilsona, gdyż w owym czasie mocno czuć było łączenie się Kościoła z Państwem, co jest sprzeczne z konstytucją Stanów Zjednoczonych. (17) Przetóż widzieliśmy, że i amerykańska reakcja — pozafigura jorama judzkiego — postępowała chociaż w formie zmniejszonej, śladami pozafiguralnego Jorama izraelskiego, czyli śladami sprzymierzonej Europy, a szczególnie pozafigura Jorama stosuje się do jej objawu wiązania się w przymierza, jak 2 Ks. Król roz. 3-ci tego dowodzi. Po wojnie Ameryka współdziałała z Aljantami przez swoje komisje pokojowe, w celu ustanowienia różnych traktatów pokojowych i to ją uczyniło częściowo odpowiedzialną za te traktaty, pomimo faktu, że odrzuciła takowe, a ułożyła cokolwiek inne. Ona prawie zawsze była po stronie Aljanckich żądań, a przeciw państwu centralnym, chociaż ganiła Aljantów za stosowanie zanađto drastycznych środków. Tym sposobem była mniej więcej uczestniczką w Europejskiej rywalizacji, biorąc udział z Aljantami w zastosowywaniu wielu niesprawiedliwych czynów względem pokonanych. Ameryka często protestuje przeciw ich niesprawiedliwości, lecz później przyjmuje je jako fakty dokonane, pracując z Aljantami w celu przyjęcia takowych, jak to można było zauważyć z jej uczestniczenia z nimi odnośnie przedłożenia warunków Niemcom wskutek czego powstało pod przewodnictwem francuskich manipulacji rozdzielenie Niemiec na Wschodnie i Zachodnie. A więc tak długo jak Ameryka pracuje po stronie pozafiguralnego Jorama izraelskiego, tak długo będzie postępować śladami jego — czyli śladami pozafiguralnego domu Achabowego i będzie uczestniczką w jego duchu i grzechach.

PRZYCZYNA ZŁEGO

(18) Lecz ktoś mógłby zapytać, co było przyczyną, że Joram judzki chodził drogami domu Achabowego? Wiersz 6 odpowiada nam, że to się stało wskutek tego, że miał za żonę Atalję, córkę Achabową. Gdy którykolwiek z oficerów Napoleona pobłądził, to on natychmiast zapytywał się go: "Która z kobiet była tego przyczyną?" — Chociaż to było niesprawiedliwością dla każdej dobrej kobiety, której mąż lub przyjaciel pobłądził, to jednak taka uwaga była dość słuszną odnośnie złych kobiet. Historia wykazuje, jak wiele złego było dokonane przez mężczyzn z namowy złych kobiet. Jezabela, żona Achaba i córka jego Atalja, a żona Jorama, Hcrodjada i Salomeja były uderzającymi przykładami złych kobiet, które namawiały swych mężów i innych do złego. Atalja, według wierszu 6. buntowała Jorama, namawiając go, by chodził drogami jego ojca i brata. To wszystko ma figuralne znaczenie. Rozumiemy, że Atalja, córka Achaba figuruje amerykański rzymsko katolicki Kościół. Zgodnie z biblijnym zwyczajem amerykański rzymski Kościół może być nazwany córką pozafiguralnego Achaba, ponieważ jako narodowy kościół rzymsko - katolickiego wyznania jest on córką — częścią — pozafiguralnej Jezabeli, żony pozafiguralnego Achaba tak jak już widzieliśmy, że narodowe gałęzie katolickiego kościoła są figurowane przez różnych synów Symeona, podczas gdy sam Symeon był użyty, aby przedstawił rzymsko - katolików i ich Ko-

ściół. (P. 23, 118 par. 1; 120 par. 5). Ten kościół może być również nazwany córką pozafiguralnego Achaba, ponieważ jest ona produktem zabronionego przez Boga połączenia państwa i Kościoła w Europie — płodem pozafiguralnego Achaba i Jezabeli. Już od czasów Clevelanda, a coraz więcej za czasów Roosevelta i Tafta, a najwięcej od czasów administracji Wilsona kościół rzymsko - katolicki w Ameryce był uwzględniany przez urzędników i polityków amerykańskich. Jako przykład, kiedy rozpoczęło się sprzyjanie kościołowi rzymsko - katolickiemu, można podać fakt następujący: pan Blain, kandydat republikański na prezydenta Stanów Zjednoczonych w czasie swej kampanji (1884) i podczas przyjęcia przedstawicieli swej partji, dozwolił pewnemu pastorowi presbiterjańskiemu, mówcy, S. D. Burchardowi nazwać partję demokratyczną "partją Gorzałki, Romanizmu i Rebelji". Partja demokratyczna wykorzystwała ten frazes na swoją korzyść, ogłaszając pana Blain antykatolikiem. To było główną przyczyną, że pan Blain przepadł w wyborach na korzyść pana Clevelanda, który został wybrany w owym roku prezydentem Stanów Zjedn. Od tego czasu urzędnicy i politycy amerykańscy kłaniają się katolickiemu kościołowi, współdziałają z nim w różnych kierunkach i ubiegają się o jego względy i poparcie. W zamian za względy i poparcie żąda dla siebie tego samego, gdyż względami i poparciem darzył on zawsze ale tylko swych pomocników. Chociaż niema legalnej łączności pomiędzy tym kościołem a Ameryką, to jednak jest porozumiewawcze współdziałanie pomiędzy nim a politykierami i mężami stanu, a to równa się symbolicznemu małżeństwu, pozaobrazowej łączności i spóldziałania Jorania i Atalji.

(19) Lecz ktoś mógłby się zapytać, w jaki sposób kościół katolicki w Ameryce stał się przyczyną Amerykańskiej reakcji i naśladownictwa z tych czynów europejskich? Łatwa na to odpowiedź. Kościół rzymsko katolicki był zawsze w duchu nie-amerykańskim, gdyż ma ducha europejskiego, w najgorszym słowa tego znaczeniu, tj. ducha reakcjonizmu, sekciarstwa i rywalizacji. Rzymska historia, doktryny, praktyki i organizacja są temi, które sprawiają, że Rzym jest nie-amerykańskim. Dlatego dyszą duchem reakcjonizmu, autokraizmu, sekciarstwa i rywalizacji: dlatego też ich czciciele i miłośnicy są przepelnieni tym duchem i udzielają tego ducha drugim. Rzym różnymi sposobami pragnie pozyskać Amerykę. Dlatego wpaja w dzieci doktrynę łączności Kościoła z państwem, uznaje w sposób obłudny instytucje rządowe Ameryki, ale aby głosować, tylko za tem i o to, co Kościół uznaje i popiera; obsadza swoimi zaufańcami publiczne miejsca i wszelkie strategiczne pozycje, przeprowadza swe dzieło przez swe zakony, kluby itd., aby pozyskać lub nawrócić na swą stronę, a w celu przeprowadzania swych planów wchodzi w polityczne umowy i przy pomocy swych publicznych urzędników zmusza do tego, aby te umowy uznawano i wykonywano, domaga się poparcia ze strony urzędników, stara się o obalenie wszelkiej opozycji, góruje nad wydawnictwami i agencjami informacyjnymu, dostaje stałą zapomogę od cywilnych władz za wykonywanie pewnych prac na ich korzyść, zachęca do emigracji rzymsko-katolików i stara się o przewagę nad radami szkolnymi i instytucjami naukowemu. Temi sposobami Rzym zaszczepił tego ducha w Ameryce, który jest dalekim od tego, jakim się Stany Zjednoczone rządziły w pierwszym stuleciu po ogłoszeniu Deklaracji Niepodległości.

(20) A wiec w powyżej wymienione sposoby, Rzym stara się, aby jak największą liczbę ludzi przepoić reakcjonizmem, autokratyzmem, sekciarstwem (którym pragnąłby zgnieść Protestantyzm jako mu nieprzyjacielski), i rywalizację. Mając po swej stronie większość urzędników cywilnych, a więc za pomocą wpływu na nich jako na swe dzieci, które zajmują te urzędy Kościół ten dokonywa skutecznie łączenia Kościoła z państwem ; i tym sposobem stara się, aby politycy i urzędnicy wykonywali jego wolę. Prze-

tóż, oskarżamy Kościół rzymsko-katolicki (który, rzecz jasna, działa z namowy i rozkazów rzymskiego papieża), za przeprowadzenie Ameryki do reakcji, autokracji, sekciarstwa i rywalizacji. To jest ten duch Rzymu zapłodniony, zrodzony i wypielęgowany, a który już urósł co do wielkości i siły, ten duch przyprowadził Amerykę do odstępstwa od tych wzniosłych i sprawiedliwych zasad politycznych przedstawionych przez sprawiedliwego Azę i Józefata, a odkrywa przed nami praktyki i politykę zacofaną przedstawioną przez złego Jorama naśladowcę drogi domu Achabowego, do czego został doprowadzony przez Atalję, złą córkę, złego Achaba i Jezabeli, czyli złą siostrę, złego Ochozjasza i Jorama, królów izraelskich, albo złą żonę, złego Jorama judzkiego i złą morderczynię wszystkich swoich i jego prawnuków oprócz jednego. Kościół rzymsko - katolicki jest tym powodem, że ten wspaśniały kraj, z tak wspaśniałymi instytucjami ugrzązł w złem, pomimo pielęgnowania swych ideałów.

(21) Wiersz 7: Jest to zupełnie znanym faktem, że wiele przez Boga uznawanych zasad jest jeszcze dzisiaj stosowanych w Ameryce, tj. zasady które pozafiguralny "Dawid"—wierny lud Boży—pochwała, a które pozwalają mu na lepsze sposobności służenia Bogu, aniżeli w jakimkolwiek innym kraju na świecie i dlatego też zgodnie z przymierzem jakie Bóg uczynił z wiernym ludem Jego, On wstrzymuje się od zniszczenia amerykańskiej reakcji. Byłby już niezawodnie usunięty przez Pana — "zniszczony dom (Ameryka) Dawidowy" — gdyby nie przymierze, jakie Bóg uczynił z klasa Dawida, iż im obiecał dać prawdę ("pochodnię" czyli światło) i warunki, w których mogliby to światło utrzymać, aż do ukończenia ("po wszystkie dni") ich usługi — czyli ich pracy względem Kozła Azazela. Zgodnie z nauką wierszu 7, przymierze, jakie Bóg uczynił z nimi dozwala im na ukończenie przez Boga przeznaczonego dzieła i to jest powód, dla którego Bóg wstrzymuje swój gniew przeciw amerykańskiej reakcji, lecz który ma nadejść w symbolicznym trzęsieniu ziemi. A zatem to jest dowodem, że Małe Stadko jest solą ziemi i że ma pozostać na ziemi w czasie drugiej fazy wielkiego ucisku, aby mogło dokonać dzieła względem Kozła Azazela — to jest jego główne dzieło do spełnienia na ziemi — tak jak pierwsza faza ucisku — wojna światowa — była zatrzymywana w każdym odnośnym kraju tak długo, aż wszyscy wierni byli popieczętowani na ich czołach. — Obj. 7:1-3."

(22) Wypełnione fakta dowodzą, że Edom przedstawia Konserwatywną Pracę, jak już poprzednio wykazaliśmy. Nie może być żadnej wątpliwości, że podczas wojny Konserwatywna Praca w krajach Aljantów i w Państwach towarzyszących im silnie popierała swoje kraje przeciw Centralnym Państwom (Niemcom i Austrii). Pamiętamy, gdy Centralne Państwa słabły w roku 1918, to bezskutecznie starały się i to jako pozafigura 2 Król. 3:26, przez konferencję robotników, którą urządzili w Stockholmie (Szwecji), ażeby przez uspokajające i socjalistyczne teorie osłabić stanowisko Konserwatywnej Pracy w popieraniu strony Aljantów. Ale Konserwatywna Praca, kierowana przez pana Gompersa w Ameryce i pana McDonalda w Brytanji, postępując jednomyślnie z towarzyszami w innych krajach aljanckich poznali się na planie i skutecznie oparli się zamiarom Państw Centralnych. Nietylko Konserwatywna Praca popierała Aljantów podczas wojny, ale w Ameryce przez blisko cztery lata po wojnie, jak można było zauważyć z czynności pana Gompersa, który był jej głową. Ale nieprzyjazne wystąpienie rządu amerykańskiego przeciw amerykańskim warsztatowcom kolejowym i górnikom w czasie strajku w lecie, roku 1922, a szczególnie z powodu wydania zakazów sądowych w owym czasie przeciw nielegalnym aktom ze strony Pracy, zmieniło się jej stanowisko wobec Amerykańskiej Reakcji z przyjaznego na nieprzyjacielskie. Ta zmiana stanowiska Konserwatywnej Pracy jest w obra-

zie pokazaną przez odstępienie Edomu od Jorama (w. 8). Król Edomski w 2 Król. 3 :9-12 jest figurą na Konserwatywną Pracę jako życzliwą i pomocną Aljantom i towarzyszącym im Państwow; ale król, którego obrali gdy odstąpili (w. 8) jest figurą na Amerykańską Konserwatywną Pracę przeciwną Amerykańskiej Reakcji. Amerykańska Praca uczuwa głęboką zniewagę zadaną jej przez rząd z powodu zakazów sądowych, które złamały strajk i to tkwi jeszcze świeżo w pamięci każdego ; i tak jak wszystkie prawdziwe poza obrazy, powyżej podane wypadki bardzo jasno zgadzają się ze swoim obrazem w wierszu 8. Rzeczywiście, to symboliczne odstępienie zdarzyło się za dni pozafiguralnego Jorama, w których znajdujemy się od roku 1918.

(23) Wiersz 9-ty jest figurą na postępowanie rządu amerykańskiego podczas tego strajku. Równoległy ustęp w 2 Król. 8:21 dodaje dwa szczegóły nienadmienione w tym wierszu, które dodatkowo wyświełtają pozafigurę. Tam są podane następujące myśli: (1) że Joram "przyciągnął do Seiru" i (2) że "lud uciekał od swoich namiotów". Zauważymy, że te dodatkowe myśli dają większy zakres pozafigurze. Seir znaczy małość, małoznaczność i jest użyte, aby figuralnie pokazać małoznaczące wykroczenia ze strony Pracy, na które się powoływano jako usprawiedliwiający powód na wydanie zakazu sądowego. Warsztatowcy, nie-chcąc przyjąć zniżki płacy przedstawionej im przez rządową Komisję do załatwiania spraw między pracodawcami, a robotnikami, wyszli na strajk. Górnicy, nie mogąc się pogodzić z właścicielami kopalń co do zapłaty, itd., również wyszli na strajk. Prezydent Stanów Zjednoczonych starał się przez konferencje -pośredniczyć między tymi wodzami Kapitału i Pracy, ale nie udało się jego wysiłki, z powodu niepojednawczego usposobienia tych wodzów. Na chwilę wypadki i warunki były bardzo przychylne zwycięstwu robotników nad reakcyjnym postanowieniem rządu i jego ' przedstawicielami ("Edomczyków, którzy byli otoczyli i hetmanów wozów jego") ale jak często zdarza się w takich strajkach, kilka nielegalnych czynów było dokonanych przez strajkierów, takie jak przeszkadzanie przewozu poczty i niezbędnych potrzeb życiowych i popełnianie innych gwałtów. Tymi czynami robotnicy zrazili do siebie reakcyjnego Prezydenta, jego kabinet i innych wpływowych doradców (pozaobrazowi "hetmani") rządowe komisje i oddziały —Miedzystanową Komisję Handlu jak również i Komisje Pracy itp. (pozaobrazowe "wozy"). Porażenie przez Jorama w nocy ("wstawszy w nocy poraził Edomczyków") jest figurą na potajemne działanie przeciw robotnikom ze strony rządu. Nikomu z poza zewnętrznego obrębu rządowego ani na myśl nie przyszło, aby Prezydent, który z takim pozorem bezstronności i pojednawczości starał się przez konferencję pośredniczyć między spierającymi się stronami, miał przygotowywać u generalnego prokuratora petycję zakazu, która po udzieleniu miała zadać śmiertelny cios strajkowi. Zgłoszenie się Prezydenta po zakaz z tak wielkimi wymaganiami jak ten, o którym jest mowa, było jakby piorunem z jasnego nieba. A w dodatku, rzeczywiście "poraził" tym zakazem pozafiguralnych Edomczyków—Roborników—i rzeczywiście ci ostatni byli pobici i uciekali z pola walki, poddawając się warunkom Kapitału ("tak iż lud uciekł do namiotów swoich". — 2 Król. 8:21).

(24) Wiersz 10ty wskazuje na rezultat tego historycznego wypadku. Juda szczęśliwie uszedł porażki z rąk Edomczyków, ale stracił moc nad Edomem, nigdy potem nie pozyskując jej nad nim. Tak w pozafigurze. Od tego czasu Konserwatywna Praca jest nieubłagana zacięta przeciw rządowej reakcji. Potemu już nikt więcej nie słyszał Pana Gompersa i jego towarzyszy głośno nawołujących do popierania rządu, jak to on i oni czynili tak skutecznie od roku 1917 do 1922. Ale przeciwnie klasa robotnicza stoi od tego czasu zachmurzona w opozycji, pełna goryczy i wyczekująca tej chwili, aby zadać cios reakcjonizmowi rządowemu.

Nie zmieni się też ich usposobienie przed symbolicznym trzęsieniem ziemi. Ale przeciwnie, Konserwatywna klasa robotnicza będzie trwała w takim usposobieniu umysłowym, działając zgodnie z tem, iż symboliczne trzęsienie ziemi, w którym oni jako poza figuralny Jehu użyją całej swej siły przeciw rządowi. "Wszakże odstąpił Edom, aby nie był pod mocą Judy, aż do dnia tego", — czasu Ezdrasza, setki lat, później.

(25) Dodatkowo wiersz 10 i 2 Król. 8:22 mówią nam o innym odstąpieniu: "Odstąpiła także i Libna onegoż czasu, aby nie była pod jego mocą, przeto, iż był Joram opuścił Pana, Boga ojców swoich". Liuna (w polskiej Biblii niewłaściwie podane Lobne) było miastem w Judei i było dane kapłanom na mieszkanie, (jozue 21:13; 1 Kron. 6:57). Ono będąc mieszkaniem dla kapłanów przedstawia miejsce mieszkania pozafiguralnych kapłanów. Słowo Libna znaczy białość, jasność, przezroczystość i w hebrajskim równa się greckiemu słowu **epiphaneia**, które często używamy w polskiej formie epifanija. Libna przedstawia Epifaniją—Oświeconych Świętych jako religijny rząd albo społeczeństwo. Jako tacy, ich praca ma charakterystykę jasnego objawiania pewnych ludzi, zasad i rzeczy, które stoją w opozycji przeciw Boskim naukom i zrządzeniom, bez względu czy ci ludzie albo te zasady i rzeczy są połączone z Lewitami w Prawdzie czy z Lewitami Nominalnego Kościoła i ich religijnymi lub politycznymi czynnościami. Ci święci zawsze brali za złe i sprzeciwiali się takim buntom przeciw zasadom Boskim i tak jak ich figuralni Kapłani Libny, zbuntowali się przeciw Joramowi Judzkemu przeto iż był Joram opuścił Pana, Boga ojców swoich, tak Epifaniją—Oświeceni Święci czuli urazę i sprzeciwiali się rządowej reakcji w Ameryce, dlatego, że rząd swoim postępowaniem opuścił pewne zasady rządzenia przez Boga przyzwolone: Wolność według prawa i równość wobec prawa, odosobnienie od Europejskiej polityki i niesamolubne pomaganie Europejskim potrzebom; ale ona przeciwnie postąpiła sobie to jest według niektórych zasad niezgodnych z wolą Bożą. A odstąpienie od tych zasad jest odstąpieniem od Boga. Fakty, któreśmy powyżej podali, dowodzą, że te dwie rzeczy były czynione przez rząd reakcyjny w Ameryce i wykazują, że reakcyjna Ameryka odstąpiła od Pana w tych względach — i to się sprzeciwia historycznym ideałom tego kraju z roku 1775. A więc dlatego zbuntowała się wierna pozaobrazowa Libna. (26) Epifaniją—oświeceni Święci czuli tę urazę przez kilka lat i za. ze, i sprzeciwiać się rządowej reakcji tutaj od września 1922. to jest od czasu gdy zaczęło być wydawane poza-obrazowe strofowanie Janowe. Takie sprzeciwianie trwa nadal za pomocą rozdawania listu Elijaszowego. Pan nie tylko strofował Heroda za grzeszne połączenie się z Herodjadą (pierwsza część Łuk. 3 :19), ale i dla wszystkich złych spraw (ostatnia część Łuk. 3:19). Pozafigura pierwszej czynności jest nazywana pozafiguralnym strofowaniem Janowem, a pozafigurę ostatniej czynności nazywamy pozafiguralnym listem Elijasza. Jako po wierdzająca właściwość naszego zastosowania tych rzeczy prosimy zauważyć zgodność współczesnych wypadków w figurze i pozafigurze. Czas zbuntowania się Libny jest wykazany w 2 Król. 8:22 przez dwa czasowe wyrażenia: "Tedy odstąpiła i Libna onegoż czasu" (pop. tłum.). Zauważmy, że oba wyrażenia "tedy" i "onegoż czasu", wykazują, że bunt Libny był podniesiony w owym czasie, gdy bunt Edomczyków był w toku. Oba strajki były znakiem buntu pozafiguralnych Edomczyków, zaczęły się na wiosnę, a skończyły się jesienią 1922. Pozafiguralne strofowanie Janowe zaczęło być wydawane późno latem 1922 — "tedy", "onegoż czasu" albo okresu. Takie zgadzanie się czasu, jak i wszystko inne w Joramie Judzkim—obraz i pozaobraz — jak my zapatrujemy się na to, dowodzi, że nasz pogląd na ten przedmiot jest właściwym. Rzeczywiście, Pan dał nam to wyrozumienie, tak jak i wyrozumienie innych zarysów epifanicznej Prawdy.

NAJWIĘKSZY GRZECH JORAMA.

(27) Wiersz lity podaje co zdaje się być największym złem jorama — obraz i pozaobraz. Wyżyny, były to cudowne miejsca na wzgórzach, na których były pobudowane ołtarze na sprawowanie ofiar i były dwojakie: te, które były zbudowane dla ofiar Jehowie, odrębne od przybytku a później świątyni i te które były zbudowane dla ofiar pogańskim bogom. Budowanie obydwóch gatunków ołtarzy było wzbronione, a szczególnie ten ostatni, Bóg wymagał, aby ludzie ofiarowywali Jemu tylko przez Kapłanów przy Przybytku, a po zbudowaniu świątyni, aby tylko w niej ofiary składano. Wyżyny poświęcone na miejsca dla sprawowania ofiar bogom pogańskim były zwykle połączone z uczynkami sprośnymi i wszetecznymi jako konieczną częścią ich religijnych nabożeństw. To wpływało tem bardziej upadlające na tych wszystkich, którzy oddawali się bałwochwalstwu przy tych cudownych miejscach, i doprowadzało do tem większego potępienia tego przez Pana i Jego proroków. Zdarzało się czasami, że z powodu ogólnego odstąpienia od Pana, albo z powodu uciemieniania przez obce państwa lub też w czasie rozdzielenia Izraela na dwa królestwa, prawdziwi Izraelici zwykle nie mogli przynieść swej ofiary do przybytku albo świątyni; i w takich razach albo gdy który prorok natchniony od Boga chciał ofiarę Jemu złożyć, to Pan pozwolił na używanie ołtarzy i wyżyn dla składania ofiary Jemu i przyjął ofiarę na nich ofiarowaną, odrębnie od Lewitskiego Kapłaństwa i przybytku albo świątyni, jak to widzimy z ofiar ofiarowanych przez Gedeona, Manuego, Elijasza, Samsona, Dawida itd. Ale były to wyjątkowe wypadki, okoliczności, czasy lub miejsca tak iż było niemożliwe, aby się dostać do Lewickiego kapłaństwa i ołtarza, albo ci mężowie, będąc natchnieni przez Pana do tych wyjątkowych czynów, byli obrazem na kroczenie wiernych w Wieku Ewangelji podczas odstąpienia, gdy Kościół był rozproszony między różne denominacje. Wszystkie inne ofiary podlegały prawu Mojżeszowemu.

(28) Wyżyny wzmiankowane w 11ym wierszu były widocznie takie, jak były używane w czczeniu i ofiarowywaniu pogańskim bogom; ponieważ sprośne i wszeteczne czyny były wykonywane w łączności z niemi ("i przywiódł w cudzołóstwo obywateli Jeruzalemskich i przymuszał jako i Judę"). Tak jak przybytek i świątynia są obrazem na prawdziwy Kościół, a ołtarz Pański przedstawia lud Pański, tak pogańskie ołtarze przedstawiają nominalny lud Boży, a wyżyny przedstawiają denominacje Chrześcijaństwa. Joram, budując te wyżyny, przedstawia reakcyjnych urzędników i ich popleczników, którym oddają oficjalne usługi, pomoc i wsparcie ich różnych denominacji. Nie wchodzi to w rachubę czy to czynią lub nie czynią zwykli obywatele; ale gdy to jest czynione urzędowo, nazywa się tedy reakcją czyli wszetecznictwem lub zacofaniem wobec zasad amerykańskich i woli Bożej, aby Kościół był zupełnie odrębny od Państwa. To się zdarza dość często, że amerykańscy urzędnicy tak federalni jako też stanowi, powiatowi i miejscy biorą urzędowo udział w denominacyjnych nabożeństwach, obchodach, konwencjach, a ich obecność jest pożądaną, albowiem dodaje powagi, wpływu i okazałości danej okazji i sprawie. Tak więc katolicki burmistrz Nowego Yorku, jako urzędnik kroczył w procesji z miejscowym katolickim Arcybiskupem do miejsca położenia kamienia węgielnego pod klasztor i brał udział w temże nabożeństwie. A Protestancki burmistrz miasta Filadelfji z Radą Miejską, magistratami i setkami dodatkowej policji wystąpił urzędowo jako przedstawiciel miejski w największym obchodzie urządzonym z okazji przyjęcia miejscowego prałata, gdy powrócił z narady konsystorskiej u papieża, na której uczyniono go kardynałem. Protestancki gubernator stanu Pensylwanji następny wieczór przemówił do wielkiej liczby słuchaczy z okazji przyjęcia tego samego kardynała. Protestancki Prezydent ze swoim Gabinetem i wielką delegacją senatorów.

członkami izby niższej i z innymi urzędnikami uczestniczył urzędowo na pogrzebie kardynała z miasta Baltimore. Prawie każda denommacyjna konwencja, ogólny zjazd, itd., stara się, aby zaprosić niektórych wybitniejszych urzędników federalnych, stanowych lub miejskich na swoje najgłośniejsze sesje. Takie uczestniczenia urzędników przyczyniają się do powagi, wpływu i krzewienia takich denominacji, a więc cię urzędnicy przez to budują pozaobrazowe wyżyny.

(29) We wierszu 11-ym, jakoteż na innym miejscu w tej łączności mamy podane królowanie Azy, Jozafata, Jorania i Ochozjasza, judeja przedstawia Stany zjednoczone Ameryki Pomocnej. My rozumiemy, że "góry judzkie", (Judea jest bardzo górzystym krajem), przeasiawiają odrębne Stany, z których Stany Zjednoczone się składają, inne jej tertorja nie są uważane za symboliczne góry. We wszystkich tych Stanach, reakcyjni urzędnicy i ich poplecznicy budują te pozaobrazowe wyżyny. Tego Jehowa nie pochwała, szczególnie, że sekciarstwo było odrzucone jako mówcze narzędzie i od wszelkiej innej łaski Boskiej. Ale na tych pozaobrazowych wyżynach, pozaobrazowe wszeteczeństwo — w porozumieniu z głównymi urzędnikami i politykierami. z jednej strony, a Katolickimi i Protestanckimi Kościołami z drugiej strony — wykonuje się i wykonywało się od pewnego czasu, tak iż Rzym może uzyskać po swojej stronie przyjazne sądy, które są gotowe przyjąć jego skargi i zasądzić na więzienie każdego z jego oponentów; Rzym podburzył politykierów i urzędników amerykańskich, którzy usiłowali przez ustawodawstwo krajowe zniszczyć Towarzystwo K. K. K. i starał się, aby nie przyjąć do wyższej Izby na członka senatora, który należał do powyższego towarzystwa; Rzym może uzyskać uwolnienie od legalnej kary dla swoich przestępców za podburzanie do gwałtów przeciw antykatolickim prelegentom i towarzystwom, a urzędnicy zamykają oczy na rzymski nie-amerykanizm i wychodzą z tego założenia, że aby zjednać sobie łaskę, potrze, a czynić łaskę Rzymowi, a o dostatecznie potwierdza, że jest porozumienie między głównymi urzędnikami i politykierami — Pozafiguralnym Joramem — z jednej strony, a amerykańskim Katolickim kościołem - Pozafiguralną Atalją — z drugiej strony.

(30) Ale wiersz lity wykazuje inne zło: Joram "przywiódł obywateli Jeruzalemskich do cudzołóstwa" w łączności z tymi sprostymi obrządkami na wyżynach, "jako i przymuszał Judę". Co jest na różnica między obywatelami Jeruzalemskimi a resztą JucLi? Co następuje wyjaśni ten przedmiot: Jeruzalem nie tylko że było stolicą Judei, ale było również siedliskiem całego narodu judzkiego. Dlatego Jeruzalem przedstawia rząd amerykański, a obywatele Jeruzalemn przedstawiają urzędników amerykańskich — Państwowych, stanowych i miejskich, gdy zaś Judeja przedstawia nieurzędową Amerykę, a jej obywatele przedstawiają nieurzędowych Amerykanów. Trzymając to w pamieć, że symboliczne wszeteczeństwo (Obj. 2:20-23; 17:2-4; 18:3,9; 19:2) jest albo połączeniem Państwa z Kościołem albo leż działaniem w porozumieniu — jawnym lub sekretnym — między urzędnikami rządowymi, itd. i kościołem, to wtedy jesteśmy lepiej przygotowani zrozumieć co przymuszane do wszeteczeństwa oznacza. Jestto przymuszanie ludzi do spółdziałania i wypełniania zamysłów albo dzieł lub przedsięwzięć wyrażonego albo porozumionego sprzymierzenia między urzędnikami, itd. a kościołem. Rzym stara się przez ustawodawcze, sądownicze i wykonawcze czynniki zniszczyć antykatolickie zamiary i towarzystwa. Rzymowi udało się osiągnąć skazanie redaktora Gordona na karę więzienną za opublikowanie odpisu z zapisków kongresowych i krytykowanie rzekomej przysięgi Rycerzy Kolumba (Towarzystwa rzymsko - katolickiego). Rzym przyczynił się, że legislatura stanu Nowego Yorku uchwaliła prawo zmierzające do zniszczenia tamtejszego Tow. K. K. K. i podburzył również gubernatora stanu Oklahomy, ażeby wy-

tepił Oklahomskie tow. K. K. K., a więc to są przykłady między innymi, w jaki sposób stara się zapobiegać swym przeciwnikom, posiłkując się do tego władzą ustawodawczą, sądowniczą i wykonawczą. Przez takie praktykowanie nietylko sami urzędnicy są połączeni z tem symbolicznem wszeteczeństwem między Państwem a Rzymsko - Katolickim Kościołem, ale również jest wymagane od nich, aby uchwalali, zastosowywali i wprowadzań takie prawa, jako też aby ich podwładni działali zgodnie z temi wymaganiami prawnymi, jak policjanci ażeby aresztowali, prokuratorzy i sędziowie przysięgli, ażeby skazywali, urzędnicy izby karnej ażeby karali, a policja i milicja, itd., ażeby uśmierzały antykatolickie działalności i opozycje, a tym sposobem przymuszają pozafiguralnych obywateli — czyli-urzędników — pozafiguralnego Jeruzalemu do popierania i uczestniczenia w tem symbolicznem wszeteczeństwie; a gdy oni zmuszają prywatnych obywateli do uczestnictwa w szerzeniu takich zamiarów Rzymu przez urzędników, to oni przymuszają obywateli pozafiguralnej Judei do pozafiguralnego wszeteczeństwa. To przymuszanie do symbolicznego wszeteczeństwa dzieje się już od dłuższego czasu w całej Ameryce. Ono rozpoczęło się szczególnie jako rezultat propagandy zorganizowanej przez papieństwo przeciw K. K. K. Kecz my się radujemy z wzrostu tych ruchów, Które czynnie sprzeciwiają się temu symbolicznemu wszeteczeństwu. Rzeczywiście, że zło popełnione przez Jorama a podane w wierszach 4-11 było niezwykle wielkim.

LIST ELIJASZA.

(31) Wiersze 12-51 określają wysłanie listu u Elijasza Joramowi, jakoteż podają treść tego listu. Jehowa nie był obojętnym na prowadzenie się Jorama Judzkiego. Owszem, wystąpił mu Swe zarzuty przez Swego proroka Elijasza, o którym Pismo Św. nic nie wspomina od czasu wzięcia go w wicherze, aż dopiero w 2 Kron. 21 :12-1S, gdzie jest jasne określenie wysłania Joramowi pisma, które w krótkości przedstawiło główne zło Jorama i które zawyrokowało sąd Boży nad nim z powodu tego zła. W Teraźniejszej Prawdzie '27, str. 37-38 i '21, str. 22, 23 omówiliśmy niektóre chronologiczne zarysy połączone z tym listem, które między innymi rzeczami dowodzą, że ten list był pisany: posłany przez Elijasza. Przejrzenie owego artykułu przy czytaniu obecnego paragrafu okaże się korzystnym. Pominając tutaj owe szczegóły, przystępujemy teraz do określenia tego "pisanania" czyli listu figury i pozafigury.

(32) Fakt, że ten list był pisany i posłany przez Elijasza już po pewnym czasie po oddzieleniu jego od Elizeusza i również po śmierci Jozafata, ale przed śmiercią Jorama, dowodzi, że w pozafigurze będzie pisany i posłany po rozdzieleniu klas Elijasza i Elizeusza i po wojnie świątowej, ale przed rewolucją, bo ta nie przyjdzie aż po śmierci pozafiguralnego Jorama, Ochozjasz jest figurą na fazę polityki amerykańskiej przeważającej w czasie przyszłej wielkiej Rewolucji. Dlatego kiedyś między Wojną a Rewolucją — w okresie, w którym teraz żyjemy — miał się okazać pozafiguralny list. Zatem, gdy Bóg więcej przez natchnienie nie daje wyrozumienia rzeczy przyszłych tylko przez dane od Boga wyrozumienie proroczych figur i ustępów Pisma Św., które omawiają przyszłe wydarzenia. A więc poza figuralne wyrozumienie każdego szczegółu z 2 Kron. 21 1-11 musiało nadejść przed wydaniem pozafiguralnego "pisanania od Elijasza"; ponieważ tak jak figuralne "pisananie" przedstawia wypadki z 2 Kron. 21 :1 -11, które wydarzyły się w niedalekiej przeszłości i były jasno znane Elijaszowi, tak dalece jak to dotyczy opisu w wierszach od 8-11. jak też pozafiguralny list przedstawia wypadki z 2 Kron. 21 :1-11, które już się wydarzyły i były zrozumiane przez członka pozafiguralnego Elijasza piszącego list, to jest te, które wydarzyły się niedawno, tak dalece, jak to dotyczy pozafiguralnych wypadków opisanych w wierszach od 8-11. A gdy wydarzenia pozafiguralne z wierszów od 8-11 zaczęły się

wypełniać w ich różnych fazach od wiosny 1922 do wiosny 1923, pozafiguralny list nie mógł być wydany przed wiosną 1923; ponieważ pisarz tego listu musiał być świadkiem, przynajmniej niektórych wypadków figuralnych przez Joramowe przymuszanie obywateli Jeruzalemskich i Judzkich do symbolicznego wszeteczeństwa, zanim mogłyby opisywać szczegółowo o nich, że miały swoje wypełnienie.

Przez blisko pięć lat on ostrożnie śledził stopniowe wypełnianie się figur z 2 Kron. 21:1-11, dobrze wiedząc, że pozaobrazowy list nie mógł być pisany dopóki przynajmniej początek tych wszystkich pozafigur tych wierszy nie nastąpił. Do I-go maja 1923 ostatnia część tych pozaobrazów — przedstawionych przez wiersz 11 — była dostatecznie jasną, aby dostarczyć wszystkich potrzebnych faktów na ułożenie pozaobrazowego "pisania". Więc on tedy był ułożony i pierwsze kopje były w obrocie 16-go maja 1923.

(33) Wiersz 12-ty podaje fakt, że pisanie przyszło od Elijasza proroka do Jorama; i jako poselstwo od Jehowy, (Tak mówi Pan, Bóg Dawida) strofując go za to, że nie naśladował swego bogobojnego ojca i dziadka. Wyrażenie, "tedy przyszło do niego pisanie od Elijasza proroka", dowodzi, że ten list opuścił Eliasz, gdy rozpoczął swą drogę do Jorania. To tedy dowodzi, że Eliasz żył jeszcze sporo lat po jego wzięciu w wicherze, które nastąpiło po jego rozłączeniu od Elizeusza, i że on może napisał ten list wkrótce po połowie panowania Jorama. (Wiersze 18, 19). Figuralny list rozpoczyna się twierdzeniem, że jest poselstwem od Jehowy do Jorama i ze względu na Jego przymierze z Dawidem (Bóg Dawida, ojca twego). Czy pozafiguralny list Elijasza rozpoczyna się akuratanie temi słowy? My odpowiadamy—Nie. Jak tedy mamy rozumieć pozafigurę wyrażenia, "Tak mówi Pan?" Odpowiadamy przez pozafiguralny list Elijasza, który uzasadnia swoją zawartość na 2 Kron. 21 :1-21 i na innych biblijnych prorocत्वach i obrazach, i przez przedstawienie wydarzeń, które on podaje jako pozafigury tych figur i wypełnień tych prorocत्व, a w pantomimę czyli w akcji spełnianej bez słów dowodzi, że jest poselstwem od Jehowy do Reakcyjnej Ameryki. A jak pozafiguralny list twierdzi, że jest poselstwem od Boga ze względu na przymierze z pozafiguralnym Dawidem — Wybranym Kościołem? Przez pokazanie, że Ameryka z pomiędzy Państw nowoczesnych jest ulubioną przez Boga z powodu, że jej fundamentalne zasady są w tak bliskiej harmonii z Boskimi ideałami i naukami Wybranego Kościoła. Ale jak może ten wiersz w pozaobrazie przedstawić, że pozaobrazowy Joram jest synem (Dawida, ojca twego) tego pozaobrazowego Dawida? Ponieważ pewne zasady, którymi Wybrany Kościół się prowadzi i naucza były przyjęte przez Amerykę i wyrobiły w Ameryce dobro, jakie się w niej znajduje, Z tych przyczyn Ameryka jest nazwana domem pozaobrazowego Dawida—wiersz 7.

Poprzednio już wytłumaczyliśmy—figurę i pozafigurę—czynności Jorama powtórzone w krótkości w liście, a więc aby uzupełnić nasze badanie tego listu, pozostaje nam jeszcze wykazać porównanie tych czynności tak jak one są przedstawione w obu listach, figuralnym i pozafiguralnym, a tedy zrobimy porównanie grożących kaźni wymienionych w nich.

PORÓWNANIE DWÓCH LISTÓW.

(34) Figuralny list dalej podaje przyczyny dlaczego kara miała być wymierzona Joramowi. Te przyczyny są dwojakie — a tak liczne, jak są liczne główne gatunki grzechów:— (1) grzechy opuszczenia ("Przeto, iżeś nie chodził drogami Jozafata, ojca twego, i drogami Azy, króla Judzkiego" — wiersze 12) ; i (2) grzechy popełnienia ("aleś chodził drogą królów Izraelskich i przywiodłeś w cudzołóstwo Judę i obywateli Jeruzalemskich, tak jak cudzołożył dom Achabowy; nadto i braci twoich, dom ojca twego, lepszych nad cię pomordowałeś" — wiersz 13). Pozafiguralny list oskarża

o te same dwie formy grzechów — opuszczenie i popełnienie — jako podstawa odpłaty przychodzącej na pozafiguralnego Jorama. Przy końcu drugiej kolumny stronicy pierwszej i przeważnie w drugiej kolumnie tejże stronicy i w całej kolumnie drugiej stronicy Pozafiguralnego Listu Elijasza, Józefat i Aza — figura i pozafigura — są określani. Tam jest wykazane, że pozafiguralny Aza przedstawia Amerykę Wolną, Równą i Odosobnioną politycznie i praktycznie (co do Europy) a Pozafiguralny Jozefat przedstawia Amerykę Wolną, Równą i Dobroczywnie Interwencyjną (co do Europy) w polityce i praktyce. Za te stosowanie tych obóh polityk i praktyk, Ameryka jest w tych powyżej wymienionych częściach Pozaobrazowego listu Eliaszowego pokazana, że cieszyła się Boską szczególną łaską narodowo. W tem samym miejscu pozafiguralny Joram jest przedstawiony jako Ameryka Reakcyjna w polityce i praktyce, a trochę dalej przedstawiony, że nie naśladowała ("iżeś nie chodził") polityk i praktyk Ameryki, Wolnej, Równej i Odosobnionej, albo Dobroczywno - Interwencyjnej (względem Europy). To jest pokazane w ostatnim paragrafie kolumny pierwszej i w pierwszej dwu-trzeciej części kolumny drugiej na stronicy drugiej pozafiguralnego listu Elijasza. Z powodu, że Ameryka nie naśladowała wiernie polityki i praktyki figurowane przez Azę i Józefata jest pozafigura Joramowych grzechów, opuszczenia dobrego. Ponieważ te idealne rządzenia polityczne miały być pilnie przestrzegane z wielką starannością i gorliwością, jako będące cechą powszechnego wyrażania się o "stuprocentowym Amerykanizmie".

(35) Tedy zgodnie z tem cośmy powyżej wykazali, jest również to wykazane w Pozafiguralnym Kiście Elijasza, to jest wykazaliśmy tam figurę i pozafigurę grzechów domu Achabowego, jakoteż podobne grzechy domu Jorama Judzkiego ; a więc wykazaliśmy tam, że grzechy figuralne i pozafiguralne są to akie grzechy, jak autokracja, schlebienie arystokracji i klerowi, a spiskowanie przeciw pospolitemu ludowi prześladowanie innowierców, zezwalanie na złe wpływy małżonki, opresja opozycji, łączenie fałszywej religii i państwa, przymuszanie urzędników i nieurzędników do popierania, i szerzenia tego niewłaściwego związku, stając się tym sposobem partją rządzącą się polityką skrajno-nacjonalistyczną i sprzymierzoną. Dalei jest tam opisane o pozafiguralnym Joramie, zabijającym swemi teorjami o Czternastu Punktach i Lidze Narodów, sześć grup językowych europejskich Aljantów; a dalej znajduje się streszczenie grzechów pozafiguralnego Jorama, to jest, grzechy z powodu opuszczenia i popełnienia. A gdy wiersz 13, podaje o braciach Joramowych jako lepszych od Jorama, rozumiemy, że w pozafigurze to oznacza, że Amerykański sposób postępowania odnośnie Czternastu Punktów- i Figi Narodów był mniej sprawiedliwym aniżeli sposób postępowania sześciu grup językowych Aljantów odnośnie Czternastu Punktów i Ligi Narodów.

(36) Porównując te dwa listy w sposób, który wykazuje ich pokrewieństwo jeden do drugiego jako figura i pozafigura w ich częściach tyjących się grzechów opuszczenia i popełnienia, teraz przystępujemy do wykazania — nie pozafiguralnych szczegółów, które nie mogą być rozumiane przed ich wypełnieniem się, ale—pozafiguralnych ogólności o przepowiedzianej karze, gdyż jest możebnem przepowiedzieć te ogólności ze względu na naturę mowy obrazowej, na które również i teksty Pisma Świętego rzucają równoległe światło. Wiersz 14 mówi o karze, która przyszła na Jorama od jego nieprzyjaciół; a wiersz 15 mówi o karze, którą miał odcierpieć na swej własnej osobie. Jehowa (w. 14) jest wzmiankowany jako źródło tych dwóch sposobów karan. W pozafiguralnym liście pozafiguralne kary są podane na stronicy czwartej pod nagłówkiem "Zniesienie Reakcjonizmu". Można zauważyć, że pierwszą częścią tej sek-

eji wykazuje Boga jako źródło pozafiguralnych karań, które są pokazane, że przyjdą od nieprzyjaciół Reakcjonizmu i z pomiędzy szeregów Reakcjonizmu. Pierwszą karą we figurze było uderzenie wielką plagą, która, wiersze 16 i 17 pokazują, była spowodowana przez niszczący napad ze strony Filistyńczyków i Arabczyków. To uderzenie miało przyjść na lud, żony Jorama, dzieci i majątność. Pozafiguralny list wykazuje, jak pozafiguralne majątności (powaga, wpływ, zysk, kredyt, przyjaźń i Boska szczególna łaska), ideały polityczne (syny), żony (zarządzenie do współdziałania z Protestanckimi sektami) i lud (popieracze) miały być odjęte przez nieprzyjaciół Reakcjonizmu. Przepowiednią figuralnego listu było (wiersz 15), że Joram będzie uderzony wieloma chorobami przez boleści wnętrza (dosłowne tłumaczenie), które będą powodem wypłynięcia jego wnętrza po długiej chorobie. Pozafiguralny list wykazuje jak wewnętrzna choroba przyczyni się do cierpień Reakcji w jej organizacjach, teorjach i czynach, aż wszystkie wypadną z reakcjonizmu po wielu i długich cierpieniach. Tak więc wykazaliśmy zgodność między figuralnym a pozafiguralnym listem Elijasza, dając takie pozafiguralne ogólności jakie są konieczne, ażeby widzieć tą zgodność zestawień.

(37) Teraz przy omawianiu wierszo w 16-20 podamy co myślimy, że oznaczają te ogólne postacie w pozafigurze, znów nadmieniamy, że szczegóły nie mogą być podane aż się wypełnią. Musimy unikać zagładania, tj. spekulowania za przyszłymi szczegółami. Przez nasze słowa, pisma i przykład częstokroć ostrzegaliśmy braci przeciw zagładaniu w szczegóły przyszłych wypadków przepowiedzianych przez Pismo Święte. Co najwyższej to tylko ogólna postać rzeczy może być najpierw zauważoną, jak można zauważyć, np. z naszego Pastora ogólnych przepowiedni co do czasu ucisku, rozłączenia pozafiguralnego Eijiasza i Elizeusza itd. i z ich poza figuralnych wypełnień. A takie przepowiednie Pan zwykle, daje przez tą szczególną część pozafiguralnego Aarona, którego on używa jako takiego na on czas, inni biorąc się do takich przepowiedni prawie zawsze czynią to ze swa własną szkodą i często ze szkodą drugich, jak można zauważyć z wiciu przykładów w okresach Parousji i Epifanji. (2 Moj. 19:24). Wiersz 16-ty znów pokazuje, że Jehowa był źródłem (pobudził) Joramowej kary, wpierv przez pobudzenie ducha Filistyńczyków i tych Arabów, którzy mieszkali obok Etyjopczyków, tj. nie Afrykańskich Chusan. ale tych Chusan, którzy mieszkali we Wschodniej Arabji (I Moj. 10:7; T Kron. "1 :9 : Ezek. 27:20-22; 4 Moj. 12:1; Abak 3:7). Często wykazaliśmy, że Filistyńczycy (wieśniacy, mieszkańcy miniaturowego miasta są obrazem na zwolenników miniaturowego religijnego rządu, sekty, wiec sekciarze) przedstawiają sekciarzy, stronników. Nasze doświadczenie w Anglji z osobą. Córą my uważamy że jest pozafignralnym Giesem, Arabem (Neh. 2:19; 6:1, 2, 6) upewnia nas, że Arabczycy (podróźni, ludzie wążsający się tj. chwiejni) przedstawiają zdrażliwych, chwiejnych przyjaciół. Dlatego rozumiemy, że Filistyńczycy przedstawiają takich stronnicznych politykierów, kapitalistów, kler, itd., co są zdrażliwymi i chwiejnymi przyjaciółmi Reakcjonizmu, którzy, jako pozafiguralni Arabowie, co mieszkali obok pozafiguralnych Etyjopczyków, przedstawiają takich politykierów, itd., co są szczególnie zepsuci moralnie, zdrażliwi i chwiejni przyjaciele — ci politykierzy, tp., którzy są zakałą w polityce, Chusanie przedstawiają najbardziej upadłych grzeszników. Prawdopodobnie, że zło i fatalne pomyłki Reakcji okażą się być tymi środkami za pomocą których Jehowa pobudzi pozafiguralnych Filistyńczyków; i możliwie instynkt samo zachowania będzie przez Boga użytym sposobem pobudzenia pozaobrazowych Arabczyków.

FATALNY NAPAD.

(38) Wiersz 17 pokazuje gwałtowny napad na Judę przez. Filistyńców i Arabów i ich splondrowanie i niszczenie. Ich

zabranie wszystkiej majątności królewskiego domu zdaje się wyobrażać fakt, że partyjni i zepsuci politykierzy, itd., wezmą z Reakcjonizmu i tak daleko jak możliwym zastosują do siebie każdą wartościową rzecz należącą do niego, takie jak powaga, wpływ, korzyść, kredyt, przyjaźń i pozostałą łaskę Pańską. Filistyni i Arabowie, zabierający Joramowi synów, zdają się wyobrażać partyjnych i zdrażliwych politykierów itd., kradnących ideały Reakcjonizmu. Ich zabijanie wszystkich synów Joramowych, oprócz jednego, Joachaza, tj. Ochozjasza (2 Kron. 22:1), zdaje się wyobrażać, że partyjni i zdrażliwi politykierzy, itd., zniszczą wszystkie Reakcyjne ideały oprócz jednego — Pozafiguralnego Ochozjasza. Filistyni i Arabowie, biorąc ze sobą żony Jorama, oprócz jednej Atalji, zdaje się przedstawiać partyjnych i zdrażliwych politykierów, itd., usuwających na bok zarządzenia, które dozwalały na współdziałanie Protestanckich sekt z Reakcjonizmem przez usunięcie tych sekt z Reakcjonizmu. Ale amerykański Kościół katolicki, jako pozafiguralna Atalja nie będzie tak usunięty. On będzie stał przy Reakcjonizmie do końca, a tedy poprze następcę — pozafiguralnego Ochozjasza. — 2 Kron. 22 :2,3.

(39) Wiersze 18-20 wykazują dalsze Boskie karania Jorama. Poprzednie karania były ze strony wrogów zewnętrznych. Ale następne pochodziły z wnętrza jego i tyczyły się jego samego, i zdaje się przedstawiać wewnętrzne ("trzewa") zaburzenia, które Reakcjonizm będzie miał w sobie i z siebie samego i od swych własnych wiernych zwolenników. Jego teorje, ruchy, zamiary, organizacje, itd. popadną w zamieszanie, które spowodują rozłączenie, rozerwanie i stopniową uratę żywotności, a wtedy Reakcjonizm zacznie tracić jeden ruch po drugim, jeden zamiar po drugim, jedną organizację po drugiej, jedną teorję po drugiej, itd., a z tem wszyscy jego poplecznicy wypadną z Reakcjonizmu (tak jak wnętrza Jorama) i pozostanie martwym trupem ten dominujący obecnie ideał polityki amerykańskiej. Możliwe, że te dwa lata cierpień Joramowych są obrazem na dwa okresy Reakcyjnego wewnętrznego zamieszania. Wypełnienie dostarczy nam pewności w tym przedmiocie. Lud nie czyniąc żadnego żalu przy pogrzebie Joramowym, zdaje się wyobrażać fakt, że nie będzie wielkiego żalu między prawdziwymi Amerykanami po usunięciu panowania Reakcjonizmu tak jak było przy usuwaniu panowania pozafiguralnego Azy i Jozafata. Tak jak już poprzednio powiedzieliśmy, nie wiemy napewno, co oznaczałby wiek Jorama, gdy wstąpił na tron i długość okresu jego królowania. Te ośm lat jego królowania mogą przedstawiać ośm okresów, wykazujących górowanie tej pozafigury. Zszedł, że go nikt me żałował zdawałoby się przedstawiać fakt, że Amerykanie wogóle nie będą miłować, ani pragnąć polityki i praktyk Reakcjonizmu, gdy raz przestaną być dominującymi w polityce amerykańskiej. Zdanie w 2 Król. 8:24, że Joram zasnął z ojcami swymi, zdaje się być figurą na fakt, że Reakcjonizm pójdzie do przeszłości z temi drugimi chociaż lepszymi urządzeniami. Pogrzebanie Jorama w mieście Dawidowem zdaje się być obrazem na fakt, że wierny lud Boży będzie jednak oceniać niektóre dobre przymioty pozafiguralnego Jorama, tj. dozwalanie na spełnienie ich kapłańskich czynności, odrzucenie traktatu Pokojowego i Ligi Narodów, unikanie zbyt wielkiego mieszania się w sprawy Europejskie itd. A że Joram nie był pogrzebiony w grobach królewskich wyobraża ten fakt, że Reakcjonizm nie będzie uważany przez prawdziwych Amerykanów za idealną politykę amerykańską.

(40) Tak, więc ukończyliśmy nasze badanie Jorama Judzkiego — figurę i pozafigurę. Tak daleko jak się wypełniły pozafiguralne wydarzenia, to widzimy zupełną zgodność między figurą i pozafigurą; a ta zgodność wydarzeń powiększa naszą wiarę, a ta zgoda prowadzi do powiększenia wiary i prowadzi ku dobrym uczynkom. Przetóż ufamy,

że taki będzie dobry skutek naszego obecnego badania. — Bądźmy przez to silnie wzmocnieni we wierze i niech nasza gorliwość w rozpowszechnianiu Pozaobrazowego Listu Elijasza zwiększa się i uszlachetnia; bo prawdziwie jasne wyrozumienie woli Pańskiej odnośnie bieżących wypadków i nasze przywileje z tem połączone powinny zwiększyć naszą wiarę i gorliwość i wywierac na nas wpływ uszlachetniający.

PYTANIA DO POWYŻSZEGO PRZEDMIOTU

(1) Na jaką myśl odnoszącą się do naszego przedmiotu była już zwracana uwaga? Gdzie i przez jakie osoby są te myśli przedstawione? Jaki wniosek wypływa z tego, że Ameryka i Europa są względnie przedstawione przez ziemię Judzką i Izraelską? Dlaczego Bóg uczynił taką różnicę? W jakim stosunku stoją zasady rządu amerykańskiego odnośnie praw Mojżesza i zasad rządów innych narodów? Jakie dwie rzeczy udowadnia, że łaska Boża spoczywa nad Ameryką?

(2) Dlaczego uważamy, że Józefat i Joram mają figuralne znaczenie? jaki jest na to dowód Biblijny? Co dowodzi, że Elizeusz ma figuralne znaczenie? W jakich czynnościach brali ci wszyscy udział? Jakie fakta dowodzą, że 2 Król., r. 3 ma figuralne znaczenie we wszystkich szczegółach? Jakie są te szczegóły — we figurze i poza figurze? jaki wniosek wypływa z tych względów?

(3) O czym opisuje 2 Ks. Kronik 21:12-15? Jaki wniosek możemy wyciągnąć z faktu, że Eliasz wysłał list do Jorama: odnośnie listu, Jorama, Azy i Józefata, Achaba i jego synów Ochozjasza i Jorama? Wymień trzech izraelskich, a czterech judzkich królów, którzy panowali w tym samym czasie. Co ci trzej królowie izraelscy Achab, Ochozjasz i Joram przedstawiają?

(4) Co przedstawiają królowie judzcy Aza, Józefat i Joram? Co można powiedzieć o figuralnem znaczeniu Ochozjasza judzkiego? Jakie są ogólne okresy pozafig. Azy, Józefata i Jorama? W jaki sposób okresy będące pod znakami Józefata i Jorama zachodziły jeden na drugi? Określ w krótkości okres będący pod znakiem Jorama.

(5) Co nasze badania dotąd wykazały? A co będziemy teraz studjować?

(6) Co nie oznacza, a co oznacza w pozafigurze śmierć Józefa a? Co znaczy wstąpienie Jorama? Co przedstawia Dawid, miasto Dawidowe, pogrzeb, jak również pogrzeb Józefata w mieście Dawidowem i że "zasnął Józefat i był pochowany z ojcami swymi?"

(7) Kto jest wspomniany w wierszu 2? Jaka szczególność zawiera się w imionach dwóch braci? Jaki był zwyczaj między hebrajczykami? Jaki szczególny tytuł był nadany Józefatowi w wierszu 2? Wyjaśnij właściwość tego — figura i pozafigura?

(8) Co sześciu synów Józefata przedstawiają? Z ilu językowych grup składają się narody europejskie? Wymień je. Jaki tekst Pisma Św. tego dowodzi? Wyjaśnij ten tekst. Jaki fakt w liczbie narodów przedstawionych na Kongresie Berlińskim dowodzi, że oni byli zaliczeni do "dziesięciu mężów?" He z tej liczby było po stronie Aljantów? Jak się oni nazywali? W jaki sposób byli oni synami Józefata? Jak odnosił się względem nich pozafiguralny Joram?

(9) O czym opisuje wiersz 3 w pozafigurze? Co symbolizuje złoto, srebro i drogie przedmioty? Jakie prawdy Boskie i odnośne charakterystyki Ameryka udzieliła Aliantom? Co przedstawiają obronne miasta w Judzie? Podaj szczegóły w pozafigurze? Co przedstawia ten fakt, że królestwo było dane Joramowi?

(10) Co przedstawia objęcie królestwa przez Jorama? Przez co on je ustanowił? Jakie były charakterystyki czternastu punktów? Przez kogo i przez co były przygotowane

Czternaście Punktów i Liga Narodów? Kto był ich twórcą? Co było figurą na nich? Na jakich błędach one się zasadały? Dlaczego ich podstawy były błędne? Jaka jest Boska zasada względem form rządu? Jaka różnorodność form rządu była powodem, że Bóg utworzył taką zasadę? Dlaczego? Jeżeli moralne oddziaływanie zawodzi na utworzenie nowej formy rządu, to co byłoby właściwem dla narodu, aby uczynił, by taka zmianę sprowadzić? Daj na to przykład.

(11) Skąd rządy otrzymują swą władzę? Dlaczego? Z punktu zapatrywania na to, to jak Bóg urządził aby było między ludźmi? Jaki rezultat byłby z powodu niezważania na tę Boską zasadę? Czy Czternaście Punktów i Liga Narodów zgadzają się z tą Boską zasadą? Jak mają być uważane?

(12) Kto był twórcą tych dwóch teorii i kto je podtrzymywał? Jak Ameryka odnosiła się do tych teorii? Jakie złe skutki wypływały z głoszenia tych teorii? Jak to wpływało na sześć językowych grup i na inne europejskie narody? Kto jest odpowiedzialny za ten stan i jak dalece? Co było figurą na te rzeczy?

(13) Co można powiedzieć o chronologicznych datach piętego wiersza?

(14) Co pokazuje wiersz 6 i 12? Co było głównem złem za czasów Achaba i Ochozjasza? W jakim złem Joram izraelski nie brał udziału? A w czym brał udział? W jakim złem Joram judzki brał udział? Co on wyobrażał? Wyjaśnij i udowodnij naturę czczenia pozafiguralnego Baala, jakie sześć grzechów dopuszcza się Europa, jako pozafigura Achaba i Ochozjasza? Dodatkowo jakich grzechów dopuścili się wspólnie pozafiguralny Achab, Ochozjasz i Joram?

(15) Czy do takiego samego stopnia złego posunął się duch auiokracji? Kto okazał się szczególnie autokratycznym? Podaj sześć takich szczególnych czynów? Do czego one się przyczyniły? W jakim szczególe okazał łagodny prezydent tego samego ducha? Co było figurą na tego rodzaju autokrację? Co jest uwzględniane w przeciwieństwie do zwykłego i biednego ludu? Do czego to można przyrównać?

(16) Opisz cztery inne gatunki złych czynów reakcjonizmu w Ameryce, podobnych do tych w Europie. Jakie jest podobieństwo tych czynów z czynami europejskimi?

(17) W jakiej innej fazie złych czynów europejskich miał udział pozafiguralny Joram judzki? Co jest pozafigura Jorama izraelskiego? Udowodnij tą odpowiedź na podstawie Pisma Świętego i faktów. Wyjaśnij dwa szczegóły, w których pozafigura Joram judzki bierze uczestnictwo w akcji wojennej z pozaf. Joramem izraelskim? Które to są dwie ulepszone czynności, które nie zupełnie rozwiązują o podwójne uczestnictwo? W jaki sposób Ameryka w tych dwóch kierunkach poczyniła bierze udział w złem Europy? W jaki sposób ona działała w kierunku uzupełnionych czynności i faktów, które ona nie pochwała? Daj przykład. Gdy tak ona postępuje, to w czym staje się uczestniczką?

(18) Jak to się stało, że pozafiguralny Joram dopuszczał się takich rzeczy? Gdzie i jak jest to figuralnie przedstawione? Za co są często odpowiedzialne złe kobiety? Wymień przykłady takich kobiet i zły ich wpływ. Kto był żoną Jorama? Czyją ona była córką? Co to figuruje? Jakie dwa fakty są z tem zgodne? Przedstaw rozwój pozafig. łączności i współdziałalności Jorama i Atalji. Jak i między kim pracowano w tym kierunku?

(19) W jaki sposób kat. Kościół stał się przyczyną Amerykańskiej reakcji? Jakimi czternastoma sposobami Rzym stara się pozyskać Amerykę? Jaki jest z tego wynik? Jaki jest obecny duch amerykański w porównaniu z ten jaki przeważał w pierwszym stuleciu od czasu ogłoszenia Deklaracji Niepodległości?

(20) Wymień charakterystyki złego, które kościół kato-

licki stara się zaszczepiać pomiędzy Amerykanów. Jaka proporcja cywilnych urzędników ulega jego wszechwładnemu wpływowi? O co należy oskarżać ten kościół? Objasnij z figury tę całą złą procedurę kościoła katolickiego.

(21) Pomimo złego, jakie zasady są jeszcze stosowane w Ameryce? Kto ich pochwała? Jaki jest skutek z ich zastosowywania? Co Bóg byłby już uczynił, gdyby nie te zasady? Dlaczego Bóg wstrzymuje się od tego? Jak długo gniew Boży będzie wstrzymywany? Gdy będzie dokonane dzieło, co wtedy nastąpi?

(22) Co przedstawia Edom? Dlaczego? Jak odnosiła się Konserwatywna Praca do Aljantów podczas wojny? Wy tłumacz szczegółowo 2 Król. 3:26, figurę i pozafigurę. Jak długo w Ameryce Konserwatywna Praca pozostawała w tem przyjaznym usposobieniu? Jak to przyjazne usposobienie zamieniło się na nienawistne? Co jest figurą na to? Jaka jest różnica w pozafigurze między królem Edomskim w 2 Król. 3 :9-12 a tym w 2 Kron. 21:8? Podaj fakt i czas odnoszący się do tego zastosowania we figurze i pozafigurze.

(23) Co wyobraża wiersz 9? Jakie dodatkowe szczegóły są podane w równoległym określeniu? Co wyobraża przyciągnięcie Jorama do Seiru? Określ przyczynę i postępowanie podczas strajków w 1922. Określ postępowanie i nieudanie się arbitracyjnym wysiłkom. Kto wyglądał jakoby zwyciężył? Jak to jest pokazane w obrazie? Co było przyczyną przegrania strajku robotników? Określ atak Jorama w nocy i ucieczkę Edomczyków figurę i pozafigurę.

(24) Jakie były skutki tego buntu we figurze i pozafigurze?

(25) Jakie odstępstwo jest określone w wierszu 10-ym? Dlaczego tak się stało? Co słowo Libna oznacza? Co jest Libna figura i pozafigura? Co jest poselstwem Epifanją-Oświeconych Świętych i do kogo ono jest głoszone? Dlaczego oni się sprzeciwiają rządowej reakcji w Ameryce?

(26) Jak długo oni czuli taką urażę? Jak oni zaczęli to objawiać? Za jakie dwie rzeczy Jan strofował Heroda? Jak się nazywają dwie czynności Pozaobrazowego Jana? Co za społeczny wypadek potwierdza zastosowanie podane tym dwóm buntom?

(27) Co było największym złem? Określ dwojakie wyżyny i połączone z nimi czynności? Jak Bóg w ogóle zapatrywał się na te dwojakie wyżyny? Pod jakimi warunkami i z którymi osobami uczynił On wyjątek w tej regule?

(28) Które z wyżyn były wzmiankowane we wierszu 11? Dlaczego? Co Jorama wyżyny i ołtarze wyobrażają? Co potwierdza tą odpowiedź? Co budowanie tychże przedstawia? Co za praktyka ze strony urzędników jest częsta względem denominacyjnych zebrań? Dlaczego to jest pożądanem? Podaj ilustrację tego praktykowania przez urzędników miejskich, stanowych i państwowych. Jak takie postępowanie buduje parafjalne wyżyny i ich ołtarze?

(29) Co wyobraża Judeja ze swymi górami w wierszu 11-ym? Co ich urzędnicy czynią? Jak Bóg zapatruje się na to szczególnie od roku 1874? Co się dzieje w Katolickiej wyżynie? Co jest dowodem tego?

(30) Jakie inne zła są wykazane w wierszu 11-ym? Co wyobrażają obywatele Jeruzalemu i Judy? Dlaczego? Co jest symbolicznym wszeteczeństwem? Co rozumiemy przez przymuszenie do wszeteczeństwa? O co Rzym stara się w tej łączności? Podaj trzy, z pomiędzy wielu, przykłady tego. Jak urzędnicy przymuszają jeden drugiego i prywatnych obywateli do popełnienia symbolicznego wszeteczeństwa? Przeciw którym ruchom szczególnie to się działo? Co podburza do złego po całym kraju? Jak mamy scharakteryzować czynny Jorama. — figurę i pozafigurę?

(31) Co omawiają wiersze 12—15? Co Bóg uczynił w obrazie? Jakie główne myśli są zawarte w liście Eliasza? Kiedy i przez kogo był ten list napisany, i wysłany?

(32) Co za wypadki i ich społeczne zarysy we figurze dowodzą, że pozafiguralny Eliasz napisze pozafiguralny list i pośle go Joramowi po Światowej Wojnie a przed Światową Rewolucją? Co Bóg więcej nieczyni Swoim mówczem narzędziom? Jak On daje im wiedzę przyszłych rzeczy? Jaki fakt dowodzi, że pozafiguralny list nie mógł być pisany dopóki wypadki wierszów 1-11, szczególnie wierszu 11-go, były pozaobrazowo wypełnione? Przed którym czasem nie mógł pozafiguralny list być pisany? Dlaczego? Jak długo były pozafigury wierszów 1-11 śledzone w ich rozwijaniu się? O czym śledzący te rzeczy dobrze wiedział? Kiedy była dostatecznie jasną ostatnią część faktów umożliwiającą do napisania wszystkich potrzebnych faktów w ten list? Którego dnia rozpoczęła się cyrkulacja tegoż?

(33) Co wiersz 12-ty wyraźnie mówi o pisarzu, posłańcu i źródle tego listu? Co ten list czyni Joramowi? Dlaczego? Co za wyrażenie dowodzi, że Eliasz napisał i posłał list do Jorama? Co wychodzi z tych dwóch faktów? Kiedy możliwie był ten list pisany? Jakiem twierdzeniem rozpoczyna się figuralny i pozafiguralny list? W jaki sposób jest to twierdzenie uczynione w pozafiguralnym liście? Jak pozafiguralny list twierdzi, że przychodzi od Jehowy jako Boga pozafiguralnego Dawida? Co tylko potrzebujemy uczynić w łączności z tymi dwoma listami? Dlaczego? Co jeszcze powinno być wykazane?

(34) Co za dwie przyczyny są podane na nadchodzące kary, figura i pozafigura? Dlaczego są tylko dwie przyczyny na nie? Kto jest określony w Pozaobrazowym liście Eliasza? Określ pozafiguralnego Aze, Jozafata i Jorama. Jakie były pozafiguralne grzechy opuszczenia? Co jest Sto Procent Amerykanizm?

(35) Jakie są grzechy pozafiguralnego domu Achaba, a jakie Jorama? W jaki sposób Joram pozabijał pozafiguralnie swych sześciu braci? Co znaczy, że byli lepsi od Jorama? Gdzie są jeszcze te rzeczy opisane?

(36) Czy możebne jest zrozumieć pozafig. szczegóły, przed ich wypełnieniem się? O jakich przyszłych rzeczach możemy mieć jakieś wyrozumienie? Jak otrzymujemy je? Ilorakie kary otrzymał Joram? Z jakiego źródła i przez jakie narzędzia były one wymierzone? Gdzie jest przepowiedziana pozafiguralna kara dla Jorama? Jak ono wykazuje jej źródło i jej narzędzia? Co było przepowiedzianą pierwszą karą, figura i pozafigura? Jaka jest zgodność zestawień figuralnego i pozafiguralnego listu?

(37) Co za dwie przestrogi powinny być przestrzegane odnośnie proroczych i obrazowych przyszłych wypadków? Dlaczego? Podaj ilustrację tych punktów. Kto przyspieszył karę Joramowi? Kto byli najeźdźcy na Jorama? Co oni wyobrażają? Wy tłumacz rozumność tych wyjaśnień ze znaczenia tych słów i wypełnionych pozafigur. Co za sposoby Jehowa możliwie użyje, ażeby podburzyć mścicieli?

(38) Co pokazuje 17ty wiersz, figura i pozafigura, odnośnie napadu i obchodzenia się z ludem Jorama, majątnościami, żonami i dziećmi? Którzy z nich uszli, figura i pozafigura?

(39) Co wiersze 18-20 pokazują? Z czego składało się podwójne karanie Jorama? Jaka myśl wykazuje na to, że druga pozafiguralna kara wyjdzie z pośród Rkacjonizmu? Podaj ogólne określenie pozafiguralnej choroby w jej rozmaitych formach. Co może wyobrażać dwuletni okres choroby Jorama? Co wyobraża to, że ludzie nie uczynili zapału przy pogrzebie? Co może wyobrażać osiem lat królowania jego? Co jest przedstawione w wyrażeniu, że zszedł, iż go nikt nie żałował? przez zaśnięcie z ojcami swymi? jego pogrzebienie w mieście Dawidowem? ale nie w grobach królewskich?

(40) Do czego powinno nas pobudzić powyższe badanie? Jakie są niektóre charakterystyki prawdziwie wypełnionej pozafigury? Jaką nadzieję możemy mieć dla siebie z tego badania?

(P. 1931, 114)

WIELU jest zamieszanych odnośnie tego, dlaczego jest dozwolone, aby fałszywe nauki dokuczały, obłąkały lub pogmatwały lud Boży. Przy otrzymaniu Prawdy i radowaniu się nią, myślą, że nareszcie przyszli już do końca wszelkich sporów, i że już wstąpili do stanu spoczynku i pokoju; i że od tego czasu nigdy nie będą już niezaspokojeni. Lecz to jest właśnie błędem; nasz wielki przeciwnik, szatan, nie jest do tego usposobiony, aby dozwolił dzieciom światłości bez żadnych przeszkód postępować do Królestwa Niebieskiego. Przeciwno temu królestwu i jego ustanowieniu i przeciwko wszystkim perspektywnym i próbnym dziedzicom tegoż, on jest zastarzałym i uporczywym nieprzyjacielem, a władza jego nie jest jeszcze związana. Dzieci światłości, dziedzice Królestwa, są dlatego jego specjalnymi tarczami, przeciwko którym jego ogniste pociski są zamierzone. Skoro tylko wydobiją się z królestwa ciemności i zaczynają chodzić w światłości, mogą spodziewać się, że znajdą siła przed ich nogami i różne potknięcia w ich drodze. Czynione jest to także z taką subtelnnością, aby można tylko zwiść i uchwycić niespodzianie uciekającego ptaka. I faktycznie, tysiące są tym sposobem schwytywane, a mało tylko mogą wymknąć się z tych wielkich "złudzeń" tego "złego dnia" szatańskiego gniewu i mocy, jak to, między innymi rzeczami, przesiewania między ludem w Prawdzie obficie tego dowodzą.

Jest to więc dlatego pomyślną i rozumną kwestją zapytać się, dlaczego dozwala Pan na to, ażeby silne złudzenia i próby tego złego dnia obalały rzeczywistość wiarę wielu i srogo wypróbowały wszystkich? Na to pytanie odpowiada nam apostoł Paweł (2 Tesal. 2:10-12) następująco: "A przetoż pośle im Bóg (Komu?—"tym, którzy Prawdy nie przyjęli z miłości, aby byli zbawieni"—w. 10) skutek błędów, aby wierzyli kłamstwu, aby byli osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli Prawdzie, ale sobie upodobali niesprawiedliwość". A więc wyraźnie jest nam powiedziane, że Bóg nie tylko dozwala na to, lecz życzy Sobie także, aby wiara mniającego się Jego ludu była srogo wypróbowaną. A jeżeli tysiące z powodu tych ognistych strzał nieprzyjaciela upadają, to dlatego, że nie są godni Prawdy, ponieważ nie przyjęli jej z miłości do niej. Wielu rzeczywistość otrzymują Prawdę tak jak dziecko nową zabawkę. Jest to dla nich coś ciekawego, coś nowego, z którego cieszą się tylko przez pewien czas a potem odkładają, będąc upośledzeni czemś innym co by tymczasowo mogło zadowolnić ich fantazję lub upodobanie. Albo też cenią ją jako bicz, którym by można osiągnąć zaszczyty, zwycięstwa w argumentach z dysputującymi oponentami. Albo niektórym daje ulgę z długiej ich niedoli bojaźni o wiecznych mękach i z tej jedynej przyczyny jest głównie Prawda przez nich ceniona. Tacy nigdy nie radowali się z tego chwalebego widoku i często bali się dlatego, że nie byli dosyć dobrzy od ujęcia z wiecznych męk i do wejścia w drzwi niebieskiego królestwa. Tacy radują się z Prawdy tylko w pewnej mierze.

Wszyscy tacy, którzy tak mało oceniają Prawdę, aby posługiwać się nią jedynie dla ich samolubstwa, nie są jej godni; i dlatego jest to wolą Bożą, aby wszyscy tacy ją utracili. Bóg dlatego dozwala i ma życzenie, aby wypróbować wiarę—zezwoić na silne złudzenia, które "jeżeli możebne, zwiedli by i wybranych", tych, którzy z miłości do Prawdy ją otrzymali a nie z powodu mierności i samolubstwa. Prawda nie była nigdy zamierzona dla niesłuchających, obojętnych ani bezbożnych. Ci pierwsi są jej niegodni a dla ostatnich lepiej by było, aby jej wcale nie mieli, ażeby mogli się nauczyć jej używać a nie nadużywać, to jest tej chwalebnej wolności, którą Prawda przynosi. "Światłości (Prawdy) nasiano sprawiedliwemu, a wesele (w Prawdzie) uprzejmym w sercu". Tak samo dobrze będzie dla innych, mianowicie dla bezbożnych, jeżeli ci pozostaną pod niewolą błędów, które do pewnego stopnia ich kontrolują, aż silna władza Chrystusowego Królestwa obejmie kon-

trolę nad światem. Z tej też przyczyny Bóg dozwolił, aby zabobony przeszłości pętały ludzkie umysły i tylko teraz przy końcu wieku i przybliżaniu się Królestwa, Bóg dozwala, aby niektóre pety błędów rozwiązać; a teraz w tym czasie wielkiego ucisku, możemy widzieć odwiązywanie tego tygrysa ludzkich namiętności, które doprowadziłyby świat do nieograniczonej klęski, gdyby nie silna władza "żelaznej laski", która niezadługo przeprowadzi porządek i powie wojującym elementom: "Uspokójcie się". Dla nie-słuchających i samolubnych, którzy nie są wielce niezbożnymi, Prawda służy im tylko do pychy i samolubności i dlatego jest to wolą Bożą, że wszyscy tacy mają ją utracić, ponieważ tacy dążą według ich naturalnego usposobienia w odnoszeniu się do niej.

Lecz wierne dzieci Boże miłują dlatego prawdę, że mają pokrewieństwo do niej. Ci miłują sprawiedliwość, ci miłują swych bliźnich i mają życzenie im błogosławić i im dopomóc. Tacy posiadają wielką dobroczynność i braterską miłość. Tacy są także cichymi i niechętnie siebie wywyższają i wychwalają nad innych w argumentach; i nie ubiegają się za ciekawościami. Gdy im Pan udzielił jakie wyrozumienie Prawdy, oceniają jej niewymowną wartość; oceniają ją ponad wszystko inne i lubią rozmyślać nad nią; uznawają ją za chwalebne wcielenie najwyższych i najwspanialszych pojęć sprawiedliwości, Boskiej miłości i korzyści. Ci radują się nie tylko z łaskawego zaopatrzenia, które objawiło się dla wybranego Kościoła, do tych którzy są powołani, aby stali się współdziedzicami z Chrystusem Jezusem, lecz także w pokazanej im miłości dla wszelkiego "wzdychającego stworzenia" a także z miłosiernego obchodzenia się naszego Pana z tymi, którzy ostatecznie staną się beznadziejnie nieporawnymi, których w miłosierdziu Swoim odetnie od życia, a nie od żadnych wiecznych męk. Ci wiedzą czego można się spodziewać od miłującego, miłosiernego i łaskawego Boga! Wiedzą jak Jego Plan wykazuje Jego chwalebny charakter o nieskończonej Jego Mądrości, Sprawiedliwości i Miłości! Ci miłują rzeczywistość Prawdę tak objawioną w Słowie Bożem. Ci zachowują kosztowne słowa żywota, które natchnęły ich serca i rozmyślają nad nimi na każdy dzień. Gdy przez badanie wglębiają się coraz więcej w głębokości Boskich im objawionych prawd, podziwiają i oceniają coraz więcej wszystką jej piękność i symetrię, i coraz więcej się im te rzeczy rozwijają; starają się coraz to więcej być przypodobanymi na podobieństwo im wskazanego przedziwnego charakteru — charakteru chwalebnego Autora tego nieporównanego Planu Bożego. I jak jego piękności i uprzejmości coraz to więcej im się otwierają, ci starają się doprowadzić i innych do zobaczenia tych samych rzeczy, aby i ci mogli się z tego radować, co ubłogosławiło i natchnęło ich serca, aby i ci także mogli być ubłogosławieni tem samym dobrem co i oni.

Takim jest właśnie otrzymanie Prawdy w dobre i szczerze serca. Dla takowych Prawda była przeznaczona i jest niemożliwym aby tacy mogli być przez sofisteryję błędu zwiedzeni. Ci wiedzą, że otrzymali dobrą rzecz i dlatego trzymają ją mocno. Ci przyłgnęli się do Prawdy jak kawałek stali do magnesu. Jeżeli się przeciągnie magnesem przez zmieszane trociny z odcinkami stalowymi, magnes będzie zupełnie pokryty stalowymi odcinkami. Trociny mogą się do tego przyczepić tak samo jak niektórzy ludzie towarzyszą się z Prawdą i tymi, którzy się bardzo drogo jej trzymają; lecz trociny mogą być łatwo odwiane, gdy odcinki stalowe się mocno trzymają magnesu. Tak samo wiele ludzi, którzy się towarzyszą z prawdziwym ludem Bożym mogą być łatwo małymi wiatrami nowych fałszywych nauk odwiani. A choć nie bywają tymi pierwszymi wiatrami odwiani, to więcej wiatrów napewno wszystkich takich odwieje. Lecz co się tyczy prawdziwego ludu Bożego, Bóg nie dozwoli, aby ci mieli być kuszeni ponad ich siłę znoszenia; ponieważ aniołom Swoim — posłańcom — rozkazał, aby ci ich strzegli i aby ci ich nosili na rękach, aby ich nogi

nie były otrącone o kamień.

Taki anioł lub posłaniec może być albo jaki dobrze ugruntowany brat, który doświadczył się, aby być dobrym Bogu robotnikiem w dobrem rozbieraniu Słowa Prawdy i gotowy do karmienia trzody Bożej, lub jaka wierna siostra, która z matczym zainteresowaniem czuwa nad owcami trzody. Pan przygotowuje zawsze pomocy swoim wybranym, aby się nie potknęli i nie upadli. Jedyną rzeczą dla wszystkich "wybranych" jest aby najprzód wiedzieli czy otrzymali Prawdę i czy jeszcze się jej trzymają w miłości do niej. Niech tacy karmią się swobodnie jej błogosławionym duchem i w jej świętej atmosferze; bo "jeżeli kto Ducha Chrystusowego nie ma, ten nie jest Jego" — "W poświęceniu Ducha i w wierze Prawdy", Bóg was wybrał ku "zbawieniu", które w krótkim czasie będzie "objawione" (2 Tes. 2:13). Lecz wiara w Prawdę nic nie pomoże, jeżeli nie będziemy uprawiać owoców w dobrem i szczerem sercu czyli przez poświęcenie Ducha, tj. jeżeli zupełnie nie odłączymy się pod wolę Bożą i służbę. Drodzy Bracia i Siostry, weźmy tę lekcję dobrze do serc naszych i bierzmy tak, abyśmy otrzymali nagrodę powołania. "Kupujcie Prawdę" kosztem waszej ofiary, a "nie sprzedawajcie jej" za jakąkolwiek potrawę terażniejszych korzyści, jak to czynią i czynili lewici.

CZY PRACA NASZEGO PASTORA OSTOI SIĘ?

(P. 1931, 116)

PIĘTNASTA rocznica przejścia naszego umiłowanego Pastora poza drugą zasłonę 31go października przybliży się; i jesteśmy pewni, że wszyscy prawdą Epifanii oświeceni święci dołączą się chętnie do obchodzenia tej rocznicy. Zbory jak również bracia na odosobnieniu powinni chętnie obchodzić ten dzień. Jego pamiętka zasługuje na to, abyśmy ją trzymali przyjemną między nami; a najlepiej może być ona trzymana, jeżeli wiernie będziemy używać Prawd któremi on nam posługiwał, i przez lojalne naśladowanie jego świętego wzoru. Taki postępek z naszej strony doprowadzi do tego, że jego pamiętka będzie ustawicznym błogosławieństwem dla nas i dla innych i będzie najlepszym obchodzeniem jego życia i śmierci. Rocznicą obchodzenia pamiętki dla niego będzie także pomocną i dlatego może być w ten dzień obchodzoną. Dajemy naszą sugestję, że takie zebrania na jego pamiętkę mogą składać się częściowo z modlitw, chwały i oświadczenia około linii otrzymanych korzyści z naszego Pastora posługi, i częściowo z wykładu lub więcej wykładów na różne fazy jego życia, pracy i charakteru. Przeszłe doświadczenia dowiodły, że były korzystne w tych obchodzeniach i pamiętka przed nami dowiedzie bezwątpliwie tej samej lekcji. Niech Bóg błogosławi jego pamiętkę dla nas przez takie zebrania!

Niektórzy może dziwią się, dlaczego wybraliśmy do przedmiotu względem naszego Pastora, tytuł: "Czy praca naszego Pastora ostoi się"? Myśl może być bardzo bliską, że ma się rozumieć, iż musi ostoić się. Lecz z punktu zapatrywania ludzkiego nie zdaje się to być prawdą, ponieważ wielka większość tych, którzy uznawali go za ich pastora, szybko odstępują od jego nauk i praktyk. Gdy patrzymy na braci w P. B. T. widzimy, jak oni podkopują zaufanie w nim, jako "wiernym słudze" odnośnie jego poglądu na organizację kościoła, jego wielu prorockich poglądów, i prawie we wszystkich jego chronologicznych myślach, włączając w to i te mające łączność z 1914 rokiem i zupełnym końcem Czasów Pogan i czasu zęcia, odrzucając przeto wiele części II i III tomu, i rozdział o Piramidzie III tomu. Gdy patrzymy na Sturgeonistów i Olsonistów, widzimy, że i ci odstąpili od jego chronologii, prorockich poglądów i wiele nauk. Gdy patrzymy na towarzystwo, widzimy, że oni stopniowo i przebiegle usunęli wszystkie jego 6 tomów, Straż-

nice, broszurki itd. w miejsce których wprowadzili książki, broszurki itd. J. F. Rutherforda. Porzucili całkiem pracę Pastoralną, Anglofonów, Fotodramy, pracę z gazetkami, właściwą posługę pielgrzymką i prawie zupełnie porzucili pracę kolporterską z jego książkami. Jego praca i metody prowadzenia pracy Pańskiej nie mogą już być więcej uznawane w pracy, jaką towarzystwo teraz wykonuje; i w ważnych doktrynalnych, chronologicznych i prorockich względach, pokręcili jego nauki. Przedstawili pod innym imieniem tak zwane niedzielne szkoły (Sunday Schools) do ich zborów, przekręcając przeto organizację i poselstwo Kościoła. Ponieważ wyobrażają oni największą grupę tych, którzy twierdzili o wierności do nauk i praktyk naszego Pastora, a tak samo i grupy tych, którzy podobnie twierdzili, jak towarzystwo, odstąpili także we ważnych względach od jego nauk i praktyk. Dlatego pytanie, które się znajduje jako temat tego artykułu, ma, po ludzku mówiąc, znaczne zastosowanie. Wielu używają jego imienia tylko dlatego, aby się nim zakrywać i nieostrożnych swymi błędami zwodzić. Możemy powiedzieć, że faktycznie znajduje się tylko jedna grupa w Prawdzie, która się ściśle trzyma jego nauk i praktyk i ich biblijnych wyjaśnień, to jest grupa Epifanii Oświeconych Świętych.

Gdybyśmy mieli odpowiedzieć na nasze pytanie z punktu ludzkiego doświadczenia i prawdopodobieństwa, moglibyśmy przyznać, że odciąganie od nauk i praktyk między ogromną większością ludu w Prawdzie jest w kierunku zaniechania jego dzieł i unieważnienia jego dopełnienia. Lecz że tak w rzeczywistości nie będzie, jesteśmy o tem biblijnie przekonani; jednak rozumowanie ludzkie, w świetle ogromnych i różnych buntów w ostatnich 15 latach między ludem w Prawdzie, podałoby taką myśl, że praca naszego Pastora nie ostoi się. Jeżeli siły, które działały z tak znacznym zewnętrznym powodzeniem w buncie przeciwko jego naukom i praktykom podczas tych ostatnich 15 lat miałyby jeszcze przez jakie 12 lat dłużej potrwać, żadna ludzka moc, po ludzku mówiąc, nie mogłaby zatrzymać tę ogromną ilość mieniącego się ludu w Prawdzie, aby przekręcić ich nauki i praktyki do tego stopnia, aby już nie mieli mieć żadnego pokrewieństwa do naszego Pastora pracy, jak katolicki Kościół do pracy apostołowskiego Kościoła. Z punktu zapatrywania na te wielkie bunty towarzystwa przeciwko jego dziełom, jedno z największych zdumień jest umysłowe usposobienie wielu obrońców towarzystwa, którzy wierzą, że towarzystwo prowadzi i kieruje się wiernie naszego Pastora naukami, obligacjami i zarządzeniami. Ma się rozumieć, że taka nierozróżniająca postawa wskazywała by do zupełnego odstępstwa od dzieł naszego Pastora, gdyby tak miało trwać dłużej.

Lecz, umiłowani bracia i siostry, mimo tych nieprzyjaznych przeszłości, widoków i perspektywów, mamy pełne upewnienie wiary, że dzieła naszego Pastora nie będą zniszczone z ziemi! W swoim czasie nauki jego wyjdą niezniszczone od ognia, który zniszczy błędy lewickie. Jego metody do prowadzenia pracy Pańskiej będą z powrotem wprowadzone i w zwycięstwie poprowadzą sprawę Pańską, gdy ogień popali lewickie buntownicze metody w wykonywaniu pracy nad Prawdą i sfałcowanej Pracy nad Prawdą; a gdy wodzowie złych lewitów wyjdą z tego ognia, z niesławą z powodu ich buntów, będąc z powodu ich samowywyższenia się poniżonymi, naszego drogiego Pastora nauki i praktyki rozjaśnią się z jeszcze większą wspaniałością, z powodu ich pomyślnych skutków w przeciwieństwie do bankructwa lewickich krętałów! Wiara upewniona zupełnie, względem tego, co przyjdzie, może spokojnie czekać na Pański dobry czas ku wypełnieniu takiego zaufania; "ponieważ to uczyni gorliwość Pana zastępów" — "w swoim czasie".

Czy praca naszego Pastora ostoi się? Tymczasowo ucierpiała i będzie jeszcze cierpieć i częściowo się zaciemni — a może zupełnie zaciemni się na pewien czas — lecz zaprawdę jak Prawda jest silną i w końcu przeważa, tak zaprawdę

praca, którą dał Jehowa pozaobrazowemu Eleazarowi—naszemu Pastorowi — do wykonania (4 Moj. 3:32; 4:16) będzie na nowo znów uznana, i dlatego ostoi się. Równocześnie jest to teraz przywilejem Epifanią oświeconych Świętych, aby podtrzymywali jego dzieła i protestowali przeciw-

ko lewickim odstępstwom i przekręceniom jego dzieł, kiedy i jakkolwiek są w stanie to uczynić. A tacy zaprawdę skorzystają z ich sposobności i będą starać się o to, aby jego — to jest Pańska — praca ostała się.

ODPOWIEDŹ NA TWIERDZENIE DOYLE'A.

(P. 1931 — 118)

Przez specjalnego korespondenta International News Service byliśmy proszeni, aby opublikować to, o czym pisaliśmy względem pana Arthura Conan Doyle'a i względem spirytyzmu i co bardzo szeroko było opublikowane. Przyczyną do tego opublikowania w naszych dwóch magazynach było to, ażeby niektórzy z naszych czytelników, którzy nie mieli sposobności czytać tego w gazetach mogli o tem wiedzieć. Mamy przyjemność zadosyć uczynić tej proźbie i damy nieujmującą treść tej odpowiedzi, jak korespondent ja otrzymał od nas, w dodatku także jego przedstawienie. Nie wszystkie gazety podały w całości, większość z nich opuściły trzy paragrafy. Cały wywiad był następujący:

Wykłady pana Arthura Conan Doyle'a w Akademii Muzyki w Philadelphii o Spirytyzmie doznały ostrej krytyki ze strony wybitnych Filadelfijczyków. Między innymi bardzo skuteczną odpowiedź na jego twierdzenia dał prof. Johnson, jeden z najzdolniejszych biblijnych uczonych naszych czasów, i którego czynności jako autora, wydawcy, mówcy i zarządcy świeckiego Ruchu Misjonarskiego — bezdenominacyjnego, niesekciarskiego, biblijnego ruchu ludzi znajdujących się we wszystkich denominacjach i nienależących do żadnych — dało mu wybitność wśród wszystkich ludzi, władających angielskim językiem. On twierdzi, że spirytyzm jest odnowieniem starodawnym czarnoksięstwem — krążącym między wszystkimi pogańskimi narodami, jako część ich religii i że "medjum spirytyczne jest nowoczesną kopją starożytnych obeznanych pogańskich czarodziejstw i mniej starodawnych indyjskich ludzi medycyny". Prof. Johnson oświadcza, że jego wyrozumienie o spirytyzmie jest nie tylko nauką Pisma świętego na ten przedmiot, lecz tak samo wyraża się o tem mnóstwo zreformowanych spirytystów, których doświadczenia z duchami dały im przekonujące dowody, że tacy są poddani szatanowi — upadłymi aniołami — przedstawiającymi się jako umarli.

Co do kwestji, prof. Johnson odpowiedział następująco:

W odpowiedzi na waszą prośbę, aby dać nasz pogląd na kwestję odnośnie pana Arthura Conan Doyle'a spirytystycznej propagandy, podaje jak następuje: Zgadza się z pana Arthura Conan Doyle'a oświadczeniem, że nie posiada on miękkiej głowy. Przeciwnie ma on nadzwyczajnie pełną i równą głowę, a jeszcze lepiej, że posiada dobre, grzeczne serce. Widzę z zadziwieniem, że ma tylko jedno próżne miejsce w swoim mózgu. To próżne miejsce w jego głowie jest nieobecność czyli brak właściwej wiedzy o naturze duchów, z którymi w spirytystycznych seansach ma komunikacje. Ten brak tej wiedzy na ten przedmiot złączony z jego wspinałym umysłem i grzecznym sercem czyni go właśnie obrońcą spirytyzmu. Pan Arthur Conan Doyle, autor najlepszej dotychczas powieści o detektywach chybił kompletnie jako tajny policjant; ponieważ osoby, które on śledzi, oszukały go całowicie i zrzuciły go z drogi odnośnie ich identyczności, planów i działania, jeżeli Biblia jest prawdziwą w jej naukach na ten przedmiot. I wierze, iż jest, i jeżeli świadectwo dawniejszych spirytystów niezwodzących ma być przyjęte.

Odpowiadając na pytanie, jak został Conan Doyle oszukany odnośnie identyczności, planów i dzieł duchów, które śledził, odpowiadam, że według Pisma świętego — które jest poparte doświadczeniami wielu zreformowanych spirytystów — duchy, które ukazują się w seansach nie są wcale umarłymi ludzkimi istotami, lecz upadłymi aniołami — diabłami lub demonami — którzy uosabiają umarłych. To jest moją odpowiedzią na prośbę jego zapytania, odnośnie jego twierdzenia, do jego pytania odnośnie identyczności jego komunikujących duchów — obeznanych duchów do których się Biblia odnosi.

Ci demoni są cudownie inteligentnymi, znając nas wszystkich bardzo dobrze, wiedzą oni nawet w najmniejszych szczegółach co

większość z nas myśli, że nikt nie wie o naszych sekretach z wyjątkiem naszych nam miłych umarłych i nas samych. Są oni także bardzo zwodzającymi, będąc według Pisma świętego nazwani "kłamliwymi duchami". (1 Tym. 4:1). Ci używają swej wiedzy i przebiegłości do uosobiania się jako nasi umarli, przyjaciele i krewni.

Wszyscy z nas wiemy o tem, że gdy śmierć odłączy nam miłych, że zostawia nam boleść w naszych sercach, która pragnie powrotu tej społeczności z nimi. Upadli aniołowie, korzystając z tej naszej tęsknoty przez Spirytyzm uosobiają naszych przyjaciół i krewnych, aby tem więcej osiągnąć wpływ nad nami, dla ich korzyści a naszej szkody. Wielkie ich zwycięstwo, jakie dotychczas w tym względzie dokonali, świadczy o ich cudownej wiedzy o nas i ich zwodniczych naukach prawie nie do uwierzenia. Działalność upadłych aniołów — demonów — uosobiających się jako naszych przyjaciół i krewnych jest właśnie tem, co jest prawdziwy spirytyzm — nie więcej nie mniej. Tak więc spirytyzm jest jedynie odnowieniem starodawnym czarodziejstwem; a medjum jest nowoczesnym kopjowaniem starodawnych obeznanych czarów czarodziejów i mniej starodawnych indyjskich ludzi medycyn.

Na pytanie dlaczego duchy, od których Conan Doyle dowiadywał się, nie mogą być ani jego synem lub matką, odpowiadam jak następuje: Według Pisma świętego i ludzkiego doświadczenia umarli są umarłymi i dlatego bezprzytomnymi; z tej przyczyny nie mogą ani myśleć, ani wiedzieć, ani słyszeć lub czuć — jednym słowem nic nie czynią ani nie mogą czynić. Pozostaną w ich stanie nieświadomości aż do zmartwychwstania. Dlatego nie mogą teraz z nami komunikować. Dlatego duchy, które twierdzą, że są naszymi umarłymi, są "kłamliwymi duchami" — upadłymi aniołami.

A co Pismo święte uczy o tem? — wyraźnie, jest nam powiedziane u Joba 14:21 i Izaj. 38:18,19, że umarli rodzice nic nie wiedzą o ich dzieciach. W Psalmie 146:4 i Kazn. Sal. 9:5-6 jest nam powiedziane, że, umarli będąc w grobach, nie myślą, nie wiedzą, nie pamiętają, nie czują i nic nie czynią; i z naciskiem jest jeszcze w tych ustępach; podane, że nie więcej pod słońcem nie mają do czynienia na tej ziemi. Zamiast postępować w sprawiedliwość i wychodzić z niesprawiedliwości, jak pan Arthur Conan Doyle myśli, Pismo święte uczy, że umarli nie chwala Pana, że ich miłość, gniew i nienawiść ustały; i że tam, gdzie się znajdują nie ma zadnej pracy, ani myśli, ani umiejętności. — Ps. 6:6; 115:17; Kazn. Sal. 9:6,10; Iz. 38:18,19.

"A co odnośnie twierdzenia Conan Doyle, że umarli wstępują w stan małżeński?" — To jest niemożliwym, gdy umarli są umarłymi, ponieważ nie mają przytomności; i tak samo nie będzie to dla nich możliwym przy zmartwychwstaniu, ponieważ, jak Jezus powiedział (Łuk. 50:35-36) w zmartwychwstaniu czyli w odrodzeniu ludzie będą jako aniołowie, nie aniołami, lecz jako aniołowie — bez płci.

Możemy być pewni, że panowie Arthur Conan Doyle, Oliver Lodge itd. w ich złudzeniu na Spirytyzm, kopjują wypełnienie prorocstwa, Pisma, Świętego, które mówi: że "zginie mądrość mądrych ich, a rozum roztropanych ich skryje się". (Iz. 29:14) ponieważ mając do czynienia z spirytyzmem, działają z diabłami, którzy w sprytny sposób zaślepiają ich i zwodzą odnośnie prawdziwej identyczności, charakteru i celów tych komunikujących duchów, którzy są upadłymi aniołami — demonami.

DLA OGÓLNEGO ZAINTERESOWANIA

Angielka i Polska Konwencja w Chicago odbędzie się w tym roku od 9 do 11 października w New Ontario Fraternity Hall, 16 E. Ontario St. Początek Konwencji w piątek 9-go października o rodzinie 10-ej przed południem. Wszelkie korespondencje względem teje prosimy wysłać na adres (brata): A. M. Krzyżak, 1925 Armitage, Chicago, 111.

TERAŻNIEJSZA PRAWDA I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEJ EPIFANJI

PAUL S. L. JOHNSON, *Wydawca i Redaktor.*

Będąc wolnym od sekt, partji, organizacji i wyznań ludzkich, ale przywiązany do Boga, tak jak wyrozumiewa Jego Slowo. Pismo to wydawane jest dla obrony Prawdy Parousji udzielonej od Pana przez "wiernego sługę", jako podstawy dla dalszego rozwijania Prawdy: dla obrony zarządzeń, czarteru i testamentu, udzielonych od Pana przez "wiernego sługę", jako rzeczy wiążące kontrolujące Korporacje i Stowarzyszenia między ludem Prawdy i dla głoszenia i obrony rozwijającej się Prawdy Epifanii, jako pokarmu na czas głodny dla Pańskiego ludu

wszystkich klas i oddziałów, tak jak upodoba się Panu udzielić.

Dla bezpieczeństwa pieniądze zasyłać należy ze Stanów Zjednoczonych przekazami ekspresowymi, bankowymi i pocztowymi. Z poza granicy St. Zjednoczonych tylko przekazami bankowymi.

Przy zmianie adresu prosimy nadesłać jak stary tak i nowy adres. Prosimy dać pełny adres u góry każdego listu. Kopja "Teraźniejszej Prawdy" będzie wysłana darmo, jak dla proszących o to tak i dla innych osób, jeżeli ich adresy nam będą wysłane. "Teraźniejsza Prawda" jest wysyłana biednym Pańskim na tych samych warunkach jak za czasów br. Russella. Odnowienie prenumeraty jest podane na owijaczce każdego wysłanego egzemplarza.

Roczna prenumerata \$1.00 (5 zł.); pojedyncza kopja 25c (1 zł.).